

Den Europæiske Unions Tidende

C 118

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

21. april 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
---------------------------	---------	------

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2012/C 118/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 109 af 14.4.2012	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2012/C 118/02	Sag C-280/10: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. marts 2012 — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 9, 168, 169 og 178 — fradrag af indgående afgift på transaktioner, der er foretaget med henblik på gennemførelse af et projekt vedrørende økonomisk virksomhed — køb af en grund foretaget af interessenterne i et selskab — fakturaer udstedt inden registreringen af det selskab, der anmoder om fradraget)	2
---------------	---	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 118/03	Sag C-354/10: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 1. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — reservefond fritaget for skat — uforenelighed med fællesmarkedet — tilbagesøgning — ikke gennemført)	2
2012/C 118/04	Sag C-393/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2012 — Dermot Patrick O'Brien mod Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde — begrebet »deltidsansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold« — dommere, der arbejder på deltid, og som aflønnes på grundlag af daglige honorarer — afvisning af at tildele pension)	3
2012/C 118/05	Sag C-420/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2012 — Söll GmbH mod Tetra GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Markedsføring af biocidholdige produkter — direktiv 98/8/EF — artikel 2, stk. 1, litra a) — begrebet »biocidholdige produkter« — et produkt, der bevirker flokkulation af skadegørere, uden at disse ødelægges, hindres eller uskadeliggøres)	3
2012/C 118/06	Sag C-467/10: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2012 — straffesag mod Baris Akyüz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Gießen — Tyskland) (Direktiv 91/439/EØF og 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt i en anden medlemsstat i forhold til en person, der ikke opfylder de fysiske og psykiske krav til egnethed til at føre et motorkøretøj ifølge førstnævnte stats lovgivning)	4
2012/C 118/07	Sag C-484/10: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. marts 2012 — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor) og Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) mod Administración del Estado m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien) (Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning — direktiv 89/106/EØF — byggevarer — ikke harmoniserede standarder — kvalitetsmærker — krav til certificeringsorganerne)	5
2012/C 118/08	Sag C-604/10: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2012 — Football Dataco Ltd m.fl. mod Yahoo UK Limited m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige) (Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — ophavsrettigheder — kampprogrammer for fodboldmesterskaber)	5
2012/C 118/09	Sag C-41/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. februar 2012 — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) (Miljøbeskyttelse — direktiv 2001/42/EF — artikel 2 og 3 — vurdering af bestemte planer og programmers indvirkning på miljøet — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — planer eller programmer — manglende forudgående miljøvurdering — annullation af en plan eller et program — mulighed for at opretholde virkningerne af planen eller programmet — betingelser)	6
2012/C 118/10	Sag C-119/11: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — direktiv 2006/112/EF — artikel 99 og 110 — merværdi-afgift — reduceret sats — anvendelse af en nedsat sats på entreindtægterne fra første-opførelser af koncerter afholdt på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 118/11	Sag C-166/11: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. marts 2012 — Angel Lorenzo González Alonso mod Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Oviedo — Spanien) (Forbrugerbeskyttelse — aftaler indgået uden for fast forretningssted — direktiv 85/577/EØF — anvendelsesområde — ikke omfattet — unit-linked forsikringsaftaler)	7
2012/C 118/12	Sag C-630/11 P: Appel iværksat den 25. november 2011 af HGA Srl m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen	8
2012/C 118/13	Sag C-631/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Regione autonoma della Sardegna til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen	8
2012/C 118/14	Sag C-632/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Timsas Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i forenede sager T-394/08, sag T-408/08, sag T-453/08 og sag T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen	9
2012/C 118/15	Sag C-633/11 P: Appel iværksat den 8. december 2011 af Grand Hotel Abi d'Oru SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen	10
2012/C 118/16	Sag C-39/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. januar 2012 — straffesag mod Vu Thang Dang	11
2012/C 118/17	Sag C-49/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 31. januar 2012, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani	11
2012/C 118/18	Sag C-56/12 P: Appel iværksat den 3. februar 2012 af European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. november 2011 i sag T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) mod Europa-Kommissionen	11
2012/C 118/19	Sag C-57/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 3. februar 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL mod Commission communautaire commune	12
2012/C 118/20	Sag C-61/12: Sag anlagt den 6. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Litauen	12
2012/C 118/21	Sag C-62/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad (Bulgarien) den 7. februar 2012 — Galin Kostov mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite	14

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 118/22	Sag C-63/12: Sag anlagt den 7. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union	14
2012/C 118/23	Sag C-66/12: Sag anlagt den 9. februar 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen	14
2012/C 118/24	Sag C-67/12: Sag anlagt den 9. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien ...	15
2012/C 118/25	Sag C-71/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Qorti Kostituzzjonali (Malta) den 10. februar 2012 — Vodafone Malta Limited og Mobisile Communications Limited mod L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi og L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni	16
2012/C 118/26	Sag C-73/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Ahmed Ettaghi	16
2012/C 118/27	Sag C-74/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Abd Aziz Tam	17
2012/C 118/28	Sag C-75/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Majali Abdel	17
2012/C 118/29	Sag C-77/12 P: Appel iværksat den 14. februar 2012 af Deutsche Post AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. december 2011 i sag T-421/07, Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen	18
2012/C 118/30	Sag C-85/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 20. februar 2012 — Société Landsbanki Islands HF mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giraux	19
2012/C 118/31	Sag C-91/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. februar 2012 — Skatteverket mod PFC Clinic AB	19
2012/C 118/32	Sag C-95/12: Sag anlagt den 21. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland	19
Retten		
2012/C 118/33	Sag T-210/02 RENV: Rettens dom af 7. marts 2012 — British Aggregates mod Kommissionen (Statsstøtte — miljøafgift på granulater i Det Forenede Kongerige — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — fordel — selektiv karakter)	21
2012/C 118/34	Sag T-53/06: Rettens dom af 6. marts 2012 — UPM-Kymmene mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — samlet vedvarende overtrædelse — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — virksomhedens passive rolle — proportionalitet)	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 118/35	Sag T-64/06: Rettens dom af 6. marts 2012 — FLS Plast mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække i plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar — principperne bis in idem)	22
2012/C 118/36	Sag T-65/06: Rettens dom af 6. marts 2012 — FLSmidth mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække i plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregnelser af ulovlig adfærd — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar)	22
2012/C 118/37	Sag T-167/09 P: Rettens dom af 6. marts 2012 — Kommissionen mod Liotti (Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2006 — almindelige gennemførelsesbestemmelser — ensartet og samordnet anvendelse af bedømmelseskriterierne)	23
2012/C 118/38	Forenede sager T-29/10 og T-33/10: Rettens dom af 2. marts 2012 — Nederlandene og ING Groep mod Kommissionen (Statsstøtte — finanssektor — støtte, der skal afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — kapitalindskud med option for støttemodtageren mellem tilbagebetaling eller konvertering af værdipapirerne — ændring af betingelserne for tilbagebetaling under den administrative procedure — beslutning, hvorved støtten erklæres forenelig med fællesmarkedet — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om private investorer — nødvendig og proportional sammenhæng mellem støttebeløbet og omfanget af de foranstaltninger, der sikrer støttens forenelighed)	23
2012/C 118/39	Sag T-221/10: Rettens dom af 8. marts 2012 — Iberdrola mod Kommissionen (Annul创新ssøgsmål — statsstøtte — støtteordning, der muliggør skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — beslutning, der erklærer støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet og ikke foreskriver tilbagesøgning — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — ikke individuelt berørt — afvisning)	23
2012/C 118/40	Sag T-230/10: Rettens dom af 6. marts 2012 — Spanien mod Kommissionen (EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — forpligtelse til dokumentation for udgifter — betingelser for anerkendelse af producentorganisationer)	24
2012/C 118/41	Sag T-298/10: Rettens dom af 8. marts 2012 — Arrieta D. Gross mod KHIM — International Biocentric Foundation m.fl. (BIODANZA) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket BIODANZA — det ældre nationale ordmærke BIODANZA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — varemærkeansøgeren afgået ved døden før appelkammeret har truffet afgørelse — antagelse til realitetsbehandling af svarskriftet — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — sagsbehandlingen ved appelkamrene — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	24
2012/C 118/42	Sag T-565/10: Rettens dom af 6. marts 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe mod KHIM (Highprotect) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Highprotect — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 118/43	Sag T-218/11: Rettens kendelse af 17. februar 2012 — Dagher mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fra listen over omfattede personer — annullationssøgsmål — uforholdent at træffe afgørelse — ansvar uden for kontraktforhold)	25
2012/C 118/44	Sag T-52/12: Sag anlagt den 8. februar 2012 — Den Hellenke Republik mod Kommissionen	25
2012/C 118/45	Sag T-59/12: Sag anlagt den 10. februar 2012 — Planet mod Kommissionen	26
2012/C 118/46	Sag T-65/12 P: Appel iværksat den 16. februar 2012 af Guido Strack til prøvelse af Personalerettens kendelse af 7. december 2011 i sag F-44/05 RENV, Strack mod Kommissionen	27
2012/C 118/47	Sag T-74/12: Sag anlagt den 16. februar 2012 — Mecafer mod Kommissionen	28
2012/C 118/48	Sag T-75/12: Sag anlagt den 16. februar 2012 — Nu Air Polska mod Kommissionen	28
2012/C 118/49	Sag T-76/12: Sag anlagt den 15. februar 2012 — Nu Air Compressors and Tools mod Kommissionen	29
2012/C 118/50	Sag T-81/12: Sag anlagt den 15. februar 2012 — Beco mod Kommissionen	30
2012/C 118/51	Sag T-83/12: Sag anlagt den 20. februar 2012 — Chico's Brands Investments mod KHIM — Artsana (CHICO'S)	30
2012/C 118/52	Sag T-85/12: Sag anlagt den 21. februar 2012 — Lilleborg mod KHIM — Hardford (Pierre Robert)	31
2012/C 118/53	Sag T-86/12: Sag anlagt den 21. februar 2012 — Robert Group mod KHIM — Hardford (Pierre Robert)	32
2012/C 118/54	Sag T-90/12: Sag anlagt den 27. februar 2012 — Elegant Target Development m.fl. mod Rådet	32

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2012/C 118/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 109 af 14.4.2012

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 89 af 24.3.2012

EUT C 80 af 17.3.2012

EUT C 73 af 10.3.2012

EUT C 65 af 3.3.2012

EUT C 58 af 25.2.2012

EUT C 49 af 18.2.2012

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. marts 2012 — Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna mod Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-280/10) ⁽¹⁾

(Moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 9, 168, 169 og 178 — fradrag af indgående afgift på transaktioner, der er foretaget med henblik på gennemførelse af et projekt vedrørende økonomisk virksomhed — køb af en grund foretaget af interessenterne i et selskab — fakturaer udstedt inden registreringen af det selskab, der anmoder om fradraget)

(2012/C 118/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. Wąsiewicz, spółka jawna

Sagsøgt: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Naczelny Sąd Administracyjny — fortolkning af artikel 9, 168 og 169 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fradrag af indgående afgift betalt for transaktioner, der foretages med henblik på gennemførelse af et projekt vedrørende økonomisk virksomhed, men inden registreringen af et selskab — de senere selskabsdeltageres køb af et areal

Konklusion

- 1) Artikel 9, 168 og 169 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der hverken tillader interessenter i et selskab eller selskabet at gøre en ret til fradrag for indgående merværdiafgift på investeringsomkostninger, som til brug for det nævnte selskab og med henblik på dets økonomiske virksomhed er blevet afholdt af disse interessenter inden stiftelsen og registreringen af selskabet, gældende.
- 2) Artikel 168 og artikel 178, litra a), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter et selskab under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke kan fradrage den betalte indgående merværdiafgift, når den faktura, som er udfærdiget inden merværdiafgiftsregistreringen og identifikationen af det nævnte selskab, er blevet udstedt til sidstnævntes interessenter.

⁽¹⁾ EUT C 234 af 28.8.2010.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 1. marts 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik(Sag C-354/10) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — reservefond fritaget for skat — uforenelighed med fællesmarkedet — tilbagesøgning — ikke gennemført)

(2012/C 118/03)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou og B. Stromsky, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik (ved P. Mylonopoulos og K. Boskovits, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige foranstaltninger for tilbagesøgning af støtte, der er kendt ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 1, stk. 1 (bortset fra støtten omhandlet i stk. 2 og artikel 2 og 3) i Kommissionens beslutning K(2007) 3251 af 18. juli 2007 om en reservefond fritaget for skat (statsstøtte C 37/05)

Konklusion

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, 5 og 6 i Kommissionens beslutning K(2007) 3251 af 18. juli 2007 om statsstøtte C 37/05 (ex NN 11/04) ydet af Grækenland — reservefond fritaget for skat, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget alle nødvendige foranstaltninger til at tilbagesøge den støtte, der blev erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet ved beslutningens artikel 1, stk. 1, bortset fra støtten omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 2 og 3.
- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 246 af 11.9.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2012 — Dermot Patrick O'Brien mod Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-393/10) (¹)

(Rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde — begrebet »deltidsansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold« — dommere, der arbejder på deltid, og som aflønnes på grundlag af daglige honorarer — afvisning af at tildele pension)

(2012/C 118/04)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dermot Patrick O'Brien

Sagsøgt: Ministry of Justice (tidligere Department for Constitutional Affairs)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom — fortolkning af Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltids-

arbejde, der er indgået af Unice, CEEP og EFS (EFT L 14, s. 9) — begrebet »deltidsansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold«, jf. § 2, nr. 1), i bilaget til direktivet — dommere der arbejder på deltid — ulige behandling, for så vidt angår ret til alderspension, af dommere der arbejder på fuld tid og dommere der arbejder på deltid, eller af forskellige kategorier af dommere, der arbejder på deltid

Konklusion

- 1) EU-retten skal fortolkes således, at det tilkommer medlemsstaterne at definere begrebet »[...] ansatte, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold« i § 2, stk. 1, i rammeaftalen om deltidsarbejde, der er indgået den 6. juni 1997, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 97/81/EF af 15. december 1997 om rammeaftalen vedrørende deltidsarbejde, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 98/23/EF af 7. april 1998, og bl.a. at fastsætte, om dommere er omfattet af dette begreb, under forudsætning af at denne personkategori ikke herved vilkårligt udelukkes fra den beskyttelse, der er indeholdt i direktiv 97/81, som ændret ved direktiv 98/23, og rammeaftalen. En udelukkelse fra beskyttelsen er kun tilladt, såfremt det forhold, der forener dommerne og Ministry of Justice, i kraft af sin art adskiller sig væsentligt fra det forhold, som forbinder ansatte, der i henhold til national ret henhører under kategorien arbejdstagere, med deres arbejdsgivere.

- 2) Rammeaftalen om deltidsarbejde, der er indgået den 6. juni 1997, og som findes i bilaget til direktiv 97/81, som ændret ved direktiv 98/23, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at national ret med henblik på at opnå adgang til pensionsordningen fastsætter en sondring mellem fuldtidsdommere og deltidsdommere, som aflønnes på grundlag af daglige honorarer, medmindre en sådan forskelsbehandling er begrundet i objektive forhold, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

(¹) EUT C 274 af 9.10.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2012 — Söll GmbH mod Tetra GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-420/10) (¹)

(Markedsføring af biocidholdige produkter — direktiv 98/8/EF — artikel 2, stk. 1, litra a) — begrebet »biocidholdige produkter« — et produkt, der bevirker flokkulation af skadegørere, uden at disse ødelægges, hindres eller uskadeliggøres)

(2012/C 118/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Söll GmbH

Sagsøgt: Tetra GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Hamburg — fortolkning af artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1) — et produkt, der bevirker flokkulation af skadegørere, uden at disse ødelægges, hindres eller uskadeliggøres, betegnet som »biocidholdigt produkt« — algebekæmpelsesmiddel, der indeholder stoffet aluminiumhydroxidchlorid — begrebet »biocidholdige produkter«

Konklusion

Begrebet »biocidholdige produkter« i artikel 2, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter skal fortolkes således, at det omfatter produkter, der kun har en indirekte virkning på målscadegørerne, eftersom de indeholder et eller flere aktive stoffer, som har en kemisk eller biologisk virkning, der udgør en integrerende del af en årsagskæde, hvis formål er at virke hæmmende på disse skadegørere.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2012 — straffesag mod Baris Akyüz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Gießen — Tyskland)

(Sag C-467/10) (¹)

(Direktiv 91/439/EØF og 2006/126/EF — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anerkende gyldigheden af et kørekort udstedt i en anden medlemsstat i forhold til en person, der ikke opfylder de fysiske og psykiske krav til egnethed til at føre et motorkøretøj ifølge førstnævnte stats lovgivning)

(2012/C 118/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Gießen

Part i hovedsagen

Baris Akyüz

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Gießen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, og artikel 8, stk. 4, i Rådets

direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237, s. 1) samt af artikel 2, stk. 1, og artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (EUT L 403, s. 18) — gensidig anerkendelse af kørekort — en medlemsstats nægtelse af at anvende gyldigheden af et kørekort udstedt i en anden medlemsstat i forhold til en person, der ikke opfylder de fysiske og psykiske krav til egnethed til at føre motorkøretøj ifølge førstnævnte stats retsforskrifter

Konklusion

1) Såvel artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 8, stk. 2 og 4, i Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort, som artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 11, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort, skal fortolkes således, at de er til hinder for en værtsmedlemsstats lovgivning, der gør det muligt for denne inden for sit område at nægte at anerkende et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, når indehaveren af dette kørekort ikke har været omfattet af nogen af denne værtsmedlemsstat truffen foranstaltning som omhandlet i nævnte artikel 8, stk. 4, i direktiv 91/439 eller artikel 11, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2006/126, men i den sidstnævnte stat er blevet nægtet udstedelse af et første kørekort med den begrundelse, at de fysiske og psykiske krav til egnethed til på betryggende vis at føre motorkøretøj ikke var opfyldt i henhold til denne stats lovgivning.

2) De nævnte sammenholdte bestemmelser skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en værtsmedlemsstats lovgivning, der gør det muligt for denne inden for sit område at nægte at anerkende et kørekort, der er udstedt i en anden medlemsstat, når det på grundlag af uanfægtelige oplysninger hidrørende fra den udstedende medlemsstat godtgøres, at kørekortindehaveren på tidspunktet for udstedelsen af dette kørekort ikke opfyldte det i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 91/439 og i artikel 7, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/126 fastsatte krav om sædvanlig bopæl. I denne henseende kan den omstændighed, at den udstedende medlemsstat ikke fremsender disse oplysninger til værtsmedlemsstatens kompetente myndigheder direkte, men udelukkende indirekte i form af en meddelelse fra tredjemand, ikke i sig selv udelukke, at disse oplysninger kan anses for at hidrøre fra den udstedende medlemsstat, for så vidt som de stammer fra en af den sidstnævnte medlemsstats myndigheder.

Det påhviler den forelæggende ret at undersøge, om oplysninger, der er opnået under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende, kan kvalificeres som oplysninger, der hidrører fra den udstedende medlemsstat, og i givet fald bedømme de nævnte oplysninger og vurdere, ved at tage hensyn til samtlige omstændigheder i den sag, der verserer for den, om de udgør uanfægtelige oplysninger, som attesterer, at indehaveren af kørekortet ikke havde sædvanlig bopæl på den sidstnævnte stats område på tidspunktet for udstedelsen af sit kørekort.

(¹) EUT C 328 af 4.12.2010.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. marts 2012 — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor) og Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) mod Administración del Estado m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-484/10) ⁽¹⁾

(Frie varebevægelser — kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning — direktiv 89/106/EØF — byggevarer — ikke harmoniserede standarder — kvalitetsmærker — krav til certificeringsorganerne)

(2012/C 118/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor) og Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)

Sagsøgte: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (Aidico) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (Anefhop), Ferroviaria Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen) og Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (Acerteq)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Supremo — fortolkning af artikel 28 og 30 EF (nuværende artikel 34 og 36 TEUF) — byggevarer — varer, der ikke er omfattet af harmoniseringsregler ligesom dem, der er indeholdt i direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer (EFT 1989 L 40, s. 12) — markedsføring betinget, dels af en højkvalitetscertificering som udstedt i overensstemmelse med metoder, der opfylder detaljerede betingelser, som svarer til dem, der er krævet af de nationale myndigheder, dels af en forudgående godkendelse af nævnte betingelser, selv om den allerede er blevet indhentet i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 34 TEUF og 36 TEUF skal fortolkes således, at de krav, som er fastsat i artikel 81 i lov om konstruktionsbeton (EHE-08), der blev godkendt ved kongeligt dekret nr. 1247/08 af 18. juli 2008, sammenholdt med denne lovs bilag 19, med henblik på officiel aner-

kendelse af certifikater, der dokumenterer kvalitetsniveauet af armeret stål til beton, og som er udstedt i en anden medlemsstat end Kongeriget Spanien, udgør en hindring for de frie varebevægelser. En sådan hindring kan begrundes i formålet om beskyttelse af menneskers liv og sundhed, for så vidt som de fastsatte krav ikke er højere end de mindstestandarder, som kræves for anvendelsen af armeret stål til beton i Spanien. Er dette tilfældet, og er den enhed, som udsteder det certifikat, der skal gøres til genstand for officiel anerkendelse i Spanien, et autoriseret organ i henhold til Rådets direktiv 89/106/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer, som ændret ved Rådets direktiv 93/68/EØF af 22. juli 1993, tilkommer det den forelæggende ret at efterprøve, hvilke af disse krav der går ud over, hvad der er nødvendigt med henblik på at virkeliggøre formålet om beskyttelse af menneskers liv og sundhed.

⁽¹⁾ EUT C 346 af 18.12.2010.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 1. marts 2012 — Football Dataco Ltd m.fl. mod Yahoo UK Limited m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-604/10) ⁽¹⁾

(Direktiv 96/9/EF — retlig beskyttelse af databaser — ophavsrettigheder — kampprogrammer for fodboldmesterskaber)

(2012/C 118/08)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Football Dataco Ltd, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League og PA Sport UK Ltd

Sagsøgte: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC og Enetpulse APS

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Court of Appeal — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996, om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20) — begrebet »databaser, som på grund af udvælgelsen eller struktureringen af indholdet udgør ophavsmandens egen intellektuelle frembringelse« — datamatiserede kampprogrammer for fodboldmesterskaber i den kommende sæson

Konklusion

1) Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser skal fortolkes således, at en »database« i henhold til dette direktivs artikel 1, stk. 2, er beskyttet af en ophavsret som fastsat i dette direktiv på betingelse af, at udvælgelsen eller struktureringen af de data, den indeholder, udgør et originalt udtryk for ophavsmandens kreative frihed, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve.

Følgelig:

- er den intellektuelle bestræbelse og kunnen, der benyttes til at skabe de nævnte data, ikke relevant for afgørelsen af, om databasen er omfattet af den ophavsretlige beskyttelse
- er det med hensyn hertil uden betydning, om denne udvælgelse eller strukturering af dataene er af væsentlig betydning eller ej for disse, og
- følgelig kan betydeligt arbejde og kunnen, der er nødvendigt for oprettelsen af databasen, ikke som sådan begrunde en sådan beskyttelse, såfremt dette arbejde og denne kunnen ikke udtrykker nogen form for originalitet i udvælgelsen eller struktureringen af de data, som den indeholder.

2) Direktiv 96/9 skal med forbehold for overgangsbestemmelsen i dets artikel 14, stk. 2, fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der giver databaser, der er omfattet af definitionen i dets artikel 1, stk. 2, en ophavsretlig beskyttelse på andre vilkår end dem, der er fastsat i dets artikel 3, stk. 1.

(¹) EUT C 89 af 19.3.2011.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 28. februar 2012 — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL mod Région wallonne (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-41/11) (¹)

(Miljøbeskyttelse — direktiv 2001/42/EF — artikel 2 og 3 — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — planer eller programmer — manglende forudgående miljøvurdering — annullation af en plan eller et program — mulighed for at opretholde virkningerne af planen eller programmet — betingelser)

(2012/C 118/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL

Sagsøgt: Région wallonne

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet — beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget — annullation af en national bestemmelse anset for stridende mod Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet (EFT L 197, s. 30) — mulighed for at opretholde virkningerne af denne bestemmelse i en kortvarig periode

Konklusion

Når der i henhold til national ret er indbragt en sag for en national ret med påstand om annullation af en national retsakt, som udgør en »plan« eller et »program« i den forstand, hvori udtrykkene er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet, og når den har fastslået, at der ved vedtagelsen af en sådan »plan« eller et sådant »program« er sket tilsidesættelse af forpligtelsen i direktivet til at foretage en forudgående miljøvurdering, skal denne ret træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger fastsat i national ret for at afhjælpe unkladelsen af en sådan vurdering, herunder eventuelt udsættelse eller annullation af den anfægtede »plan« eller det anfægtede »program«. Henset til de særlige omstændigheder i hovedsagen kan den forelæggende ret undtagelsesvist gøre brug af den nationale bestemmelse, der giver den mulighed for at opretholde virkningerne af en annulleret national retsakt, for så vidt som:

- denne nationale retsakt udgør en foranstaltning til korrekt gennemførelse af Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget
- vedtagelsen og ikrafttrædelsen af den nye nationale retsakt, som indeholder handlingsprogrammet i henhold til dette direktivs artikel 5, ikke gør det muligt at undgå skadelige virkninger på miljøet, som følger af annullationen af den anfægtede retsakt
- annullationen af den anfægtede retsakt skal medføre, at der skabes et retligt tomrum for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 91/676, som ville være mere skadelig for miljøet i den forstand, at annullationen ville betyde ringere beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, og ville således modvirke selve dette direktivs væsentligste formål, og
- en opretholdelse af virkningerne af en sådan retsakt omfatter alene en tidsperiode, som er begrænset til det strengt nødvendige til vedtagelse af foranstaltninger, der kan afhjælpe den konstaterede uregelmæssighed.

(¹) EUT C 113 af 9.4.2011.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik(Sag C-119/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 2006/112/EF — artikel 99 og 110 — merværdiafgift — reduceret sats — anvendelse af en nedsat sats på entreindtægterne fra første-opførelser af koncerter afholdt på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen)

(2012/C 118/10)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og N. Rouam, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 99 og 110 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — anvendelse af en nedsat momssats på 2,10 % på entreindtægterne fra første-opførelser af koncerter afholdt på spillesteder, hvor der serveres forfriskninger under forestillingen — forbud mod udvidelse af anvendelsesområdet for en oprindelig undtagelse efter at have begrænset dennes rækkevidde

Konklusion

- 1) Republikken Frankrig har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 99 og 110 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet den siden 1. januar 2007 har anvendt merværdiafgiftssats på 2,10 % på entreindtægter fra første-opførelser af koncerter på spillesteder, hvor der kan serveres forfriskninger under forestillingen.
- 2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 1. marts 2012 — Angel Lorenzo González Alonso mod Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Oviedo — Spanien)(Sag C-166/11) ⁽¹⁾

(Forbrugerbeskyttelse — aftaler indgået uden for fast forretningssted — direktiv 85/577/EØF — anvendelsesområde — ikke omfattet — unit-linked forsikringsaftaler)

(2012/C 118/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Oviedo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Angel Lorenzo González Alonso

Sagsøgt: Nationale Nederlanden Vida Cia De Seguros y Reaseguros SAE

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Audiencia Provincial de Oviedo — fortolkning af artikel 3, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (EFT L 372, s. 31) — aftale indgået uden for fast forretningssted, hvorved der tilbydes en livsforsikring mod betaling af en månedlig præmie, der investeres i en række porteføljer fra det pågældende selskab

Konklusion

En aftale, der er indgået uden for et fast forretningssted, hvorved der tilbydes en livsforsikring mod betaling af en månedlig præmie, der i forskelligt omfang investeres i porteføljer med fast afkast, porteføljer med variabelt afkast og finansielle investeringsprodukter fra det kontraherende selskab, henhører i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, litra d), i Rådets direktiv 85/577/EØF af 20. december 1985 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted ikke under dette direktivs anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 173 af 11.6.2011.

Appel iværksat den 25. november 2011 af HGA Srl m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-630/11 P)

(2012/C 118/12)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: HGA Srl m.fl. (ved avvocati G. Dore, F. Ciulli og A. Vinci)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Regione autonoma della Sardegna og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse og/eller ændring af Rettens dom af 20. september 2001 i de forenede sager T-394/08, 408/08, T-453/08 og T-454/08.
- Annullation af Kommissionens beslutning af 3. juli 2008 (statsstøtte C1/2004 Italien — SG Greffe (2008) D/204339), om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne har fremført seks anbringender.

Med det første anbringende har appellanterne i det væsentlige påberåbt sig tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 4, 6, 7 og 16 i forordning (EF) nr. 659/99⁽¹⁾, tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet og tilsidesættelse af artikel 81 i Rettens procesreglement. Kommissionens beslutning er ulovlig, idet den er vedtaget efter berigtigelsen af kvalificeringen af støtten, uden at der er taget hensyn til denne berigtigelse i nogen bestemmelse. Indledningen af proceduren efter berigtigelsen blev i øvrigt først meddelt tre et halvt år efter, at Kommissionen havde modtaget al dokumentation vedrørende støtten. Dette anbringende blev fremsat under sagen i første instans, men Retten har undladt at tage stilling hertil.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 4, 7, 10 og 16 i forordning (EF) nr. 659/99. Kommissionens beslutning blev vedtaget i strid med de fastlagte procesuelle frister.

Det tredje anbringende angår tilsidesættelse af artikel 108 TEUF og artikel 1, 7, 14 og 16 i forordning (EF) nr. 659/99. Til støtte

for dette anbringende har appellanterne anført, at Kommissionens beslutning er ulovlig på grund af, at støtten aldrig er blevet ændret af den pågældende region i forhold til, hvad der følger af Legge Regionale nr. 9/1998.

Det fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af nødvendighedsprincippet, princippet om støtters tilskyndelsesvirkning og princippet om beskyttelsen af konkurrencen samt den heraf følgende tilsidesættelse af artikel 7 og 14 i forordning (EF) nr. 659/99, tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 108 TEUF, manglende begrundelse og tilsidesættelse af artikel 81 i Rettens procesreglement. Appellanterne er af den opfattelse, at beslutningen er ulovlig, for så vidt som støtten reelt var karakteriseret ved en tilskyndelsesvirkning, hvilket Kommissionen ligeledes burde have undersøgt i tilfælde af indgivelse af en anmodning efter påbegyndelse af arbejdet. Retten har ikke taget stilling til dette punkt.

Det femte anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning ud fra et andet synspunkt og tilsidesættelse af artikel 14 i forordning (EF) nr. 659/99. Dommen bygger på den fejlagtige forudsætning, at Fællesskabslovgiver ikke kan undersøge den berettigede forventning, som de nationale organer har kunnet skabe hos støttemodtagerne.

Det sidste anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om upartiskhed og om beskyttelse af konkurrencen. Retten har fejlagtigt fastslået, at Kommissionen ikke har skabt nogen forskelsbehandling med den anfægtede beslutning, skønt den har fastslået en forpligtelse til at tilbagesøge den støtte, der er udbetalt til appellanterne, samtidig med at den fastslår, at tilskyndelsesvirkningen forelå for ti andre selskaber, som havde påbegyndt deres arbejde efter indgivelsen af deres anmodning, på trods af, at anmodningen i sig selv ikke gav nogen sikkerhed for at opnå støtten.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Regione autonoma della Sardegna til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-631/11 P)

(2012/C 118/13)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Regione autonoma della Sardegna (ved avvocato A. Fantozzi)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Ophævelse og/eller ændring af Rettens dom af 20. september 2001 i de forenede sager T-394/08, 408/08, T-453/08 og T-454/08.
- Annullation af Kommissionens beslutning af 3. juli 2008 (statsstøtte C1/2004 Italien — SG Greffe (2008) D/204339), om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98«.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremført to anbringender.

Første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, TEUF. Appellanten har navnlig påberåbt sig tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af nødvendighedsprincippet og af princippet om støttens tilskyndelsesvirkning på grund af en for formalistisk tilgang i strid med princippet om indhold frem for formalia, og manglende stillingtagen til de særlige kendetegn vedrørende den tidsmæssige anvendelse af bestemmelserne i den pågældende sag.

Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning samt tilsidesættelse af artikel 14 i forordning nr. 659/1999⁽¹⁾. Klagepunkterne tager udgangspunkt i sagens særlige kendetegn for så vidt angår den tidsmæssige retsanvendelse, hvilket er tilsidesat i den appellerede dom. Retten har ikke overholdt de krav, der følger af retspraksis på området, ved at kræve en grad af påpasselighed fra en økonomisk operatør, som er umulig at opnå, for så vidt som betingelsen om, at anmodningen skal indgives før arbejdets påbegyndelse udgør et fællesskabsretligt parameter, som blev indført samtidig med de faktiske omstændigheder i sagen, og som derfor ikke kunne være kendt på tidspunktet for den pågældende virksomheds viljesdannelse.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Timsas Srl til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i forenede sager T-394/08, sag T-408/08, sag T-453/08 og sag T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-632/11 P)

(2012/C 118/14)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Timsas Srl (ved avvocati D. Dodaro og S. Pinna)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Regione autonoma della Sardegna og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 20. september 2001 i forenede sager T-394/08, T-408/08 og T-454/08 ophæves, for så vidt som Retten herved forkastede det af appellanten fremsatte anbringende vedrørende en begrundelsesmangel, for så vidt angår vurderingen af den omtvistede støttes tilskyndende virkning.

- Europa-Kommissionens afgørelse af 2. juli 2008, 2008/854/EF om støtteordningen »Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98« C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (EUT L 302, s. 9), annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom er behæftet med mangler på grund af Rettens fordrejning af søgsmålsgrundene, en retlig fejl, en mangel på logik og en selvmodsigende begrundelse. Appellanten har navnlig gjort gældende, at Retten ikke, heller ikke indirekte, har begrundet sin afvisning af klagepunkterne om den åbenbare fejl, som Kommissionen begik ved vurderingen af støttens tilskyndende virkning. Retten konstaterede, at »det alene drejer sig om at undersøge, om sagsøgerne har påvist, at der i det foreliggende tilfælde foreligger omstændigheder, som kan sikre den omtvistede ordnings tilskyndende virkning, selv i tilfælde, hvor anmodningen ikke er indgivet inden gennemførelsen af de pågældende projekter påbegyndes«. Retten anførte imidlertid ikke, at sagsøgerne ikke havde godtgjort dette, og angav ikke nogen grund, som giver mulighed for at forstå begrundelsen for en sådan (fuldstændig implicit) overbevisning.

Det i dommens præmis 227 anførte, hvorefter Kommissionen ikke var forpligtet til at vurdere de særlige omstændigheder for de individuelle støttemodtagere, er utilstrækkeligt og selvmodsigende. Det er vanskeligt at se, hvorledes sagsøgerne ville kunne godtgøre eksistensen af den tilskyndende virkning uden at fremstille omstændighederne i deres egen sag; Kommissionen og Retten burde i forbindelse med søgsmålet have udledt et ensartet princip ved at objektivere situationen for hver repræsenteret part, som kan anses for at være særligt eller specifik for denne, ikke kun med hensyn til konkrete oplysninger, men som også egner sig til en generel og abstrakt udtalelse.

Endelig har både Kommissionen i den anfægtede afgørelse og Retten i den appellerede dom forvansket appellants hensigt ved at tillægge regionen det mål på individuel basis at flytte en afgørelse, der havde en generel ordning som reference, og som følge af denne misforståelse fejlagtigt undlod at tage hensyn til den virkning, som de øvrige omstændigheder, som appellanten havde beskrevet for dem, kunne have for vurderingen af støtteordningens rækkevidde i generelle vendinger.

Appel iværksat den 8. december 2011 af Grand Hotel Abi d'Oru SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Afdeling) den 20. september 2011 i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08, Regione autonoma della Sardegna m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-633/11 P)

(2012/C 118/15)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Grand Hotel Abi d'Oru SpA (ved avvocati D. Dodaro og R.F. Masuri)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, Regione autonoma della Sardegna og Selene di Alessandra Cannas Sas m.fl.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dom afsagt den 20. september 2011 af Retten for Den Europæiske Union i de forenede sager T-394/08, T-408/08, T-453/08 og T-454/08 ophæves, i det omfang

- a) den forkaster appellants klagepunkt om en tilsidesættelse af pligten til at meddele beslutningen om berigtigelse fastsat i artikel 254, stk. 3, EF og artikel 20, stk. 1, i forordning (EF) nr. 659/99⁽¹⁾ (dommens præmis 103-112)
- b) den forkaster appellants klagepunkt om en manglende begrundelse med hensyn til bedømmelsen af den tilskyndende virkning af den omtvistede støtte (dommens præmis 136-145 og 218-228),

idet den fordrejer søgsmålsgrundene, og indeholder en retlig fejl og en ulogisk og modstridende begrundelse.

— Kommissionens beslutning 2008/854/EF af 2. juli 2008 om støtteordningen Regionallov nr. 9 af 1998 — Misbrug af støtte N 272/98 Statsstøttesag C 1/04 (ex NN 158/03 og CP 15/2003) (EUT L 302, s. 9) annulleres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom anvender artikel 254 EF og forordning (EF) nr. 659/99 ukorrekt, og indeholder en ulogisk og modstridende begrundelse, idet den bekræfter, at »beslutningen om berigtigelse udelukkende var rettet til Den Italienske Republik og ikke til støttemodtagerne i henhold til den omtvistede ordning. Følgelig havde Kommissionen ikke i medfør af artikel 254, stk. 3, EF, pligt til at meddele Grand Hotel Abi d'Oru beslutningen om berigtigelse« (dommens præmis 107). En sådan begrundelse er efter appellants opfattelse i modstrid med dommens præmis 71 og 72.

Herefter gjorde dommen det ikke muligt at udlede den anderledes funktionelle kvalificering af beslutningen om berigtigelse i forhold til beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, hvis tilknytning til en allerede indledt procedure efter appellants opfattelse indebærer en pligt til at tage hensyn til de parter, som i praksis allerede har deltaget i selve proceduren. Den fejl, som Retten har begået ved at sidestille beslutningen om berigtigelse med beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure har bevirket en ukorrekt bedømmelse af anvendelsesområdet for artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 659/1999.

Den appellerede dom fordrejer søgsmålsgrundene, og indeholder en retlig fejl og en ulogisk og modstridende begrundelse, i det omfang Retten, endog ikke implicit, har givet en begrundelse for årsagen til, at den forkaster klagepunktet vedrørende Kommissionens åbenbare fejl med hensyn til bedømmelsen af støttens tilskyndende virkning.

Endelig har såvel Kommissionen i den anfægtede beslutning som Retten i den appellerede dom fordrejet appellants hensigter ved at tillægge appellanten en hensigt om på individuelt plan at flytte en beslutning, der som referenceramme havde en generel ordning, og har på grund af denne fejl med urette undladt at tage hensyn til den virkning, som de elementer, som appellanten har henvist til, kunne have på bedømmelsen af rækkevidden af støtteordningen generelt.

⁽¹⁾ EFT L 83, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 27. januar 2012 — straffesag mod Vu Thang Dang

(Sag C-39/12)

(2012/C 118/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Tiltalt i straffesagen

Vu Thang Dang

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 21 og 34 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009⁽¹⁾, som regulerer udstedelse og annullering af et ensartet visum, fortolkes således, at de er til hinder for, at indsmugling af udlændinge er strafbar i henhold til nationale retsfor skrifter i tilfælde, hvor de indsmuglede personer ganske vist besidder et visum, men har opnået dette ved svig over for de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat med hensyn til det egentlige formål med rejsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13.7.2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 31. januar 2012, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs mod Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

(Sag C-49/12)

(2012/C 118/17)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøger: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Sagsøgte: Sunico ApS, M & B Holding ApS, Sunil Kumar Harwani

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1 i Rådets forordning 44/2001⁽¹⁾ af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at den inden for sit anvendelsesområde omfatter en sag, hvor myndighederne i en medlemsstat fremsætter et erstatningskrav over for virksomheder og fysiske personer, der har hjemsted i en anden medlemsstat, baseret på et anbringende om — i henhold til den første medlemsstats nationale ret — ansvarspådragende sammensværgelse om at begå bedrageri ved deltagelse i unddragelse af moms, der skal betales til den første medlemsstat?

⁽¹⁾ EFT L 12, s. 1

Appel iværksat den 3. februar 2012 af European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 24. november 2011 i sag T-296/09, European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-56/12 P)

(2012/C 118/18)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (ved Rechtsanwält D. Ehle)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Lexmark International Technology SA

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- 1) Rettens dom af 24. november 2011 i sag T-296/09 ophæves i det hele, og retstvisten, der ligger til grund for denne dom, afgøres af Domstolen selv.
- 2) Appellantens påstande i første instans tages til følge og Europa-Kommissionens beslutning K(2009) 4125 af 20. maj 2009 om en procedure i henhold til artikel 82 EF (artikel 102 TEUF) annulleres.
- 3) Kommissionen og Lexmark International Technology SA tilpligtes at betale sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til anfægtelse af Rettens dom af 24. november 2011 gjort fem anbringender gældende. Disse vedrører retlige fejl i Kommissionens beslutning af 20. maj 2009 vedrørende manglende anerkendelse af Unionens interesse og prioritering af en undersøgelsesprocedure af konkurrencebegrænsende aftaler.

For det første har Retten ved en retlig fejl undladt at annullere Kommissionens beslutning, for så vidt som denne beslutning fandt, at beviset for, at producenterne af blækstråleprintere har en kollektiv eller individuel markedsdominans på deres sekundære markeder for blækpatroner og blæk, var usandsynligt.

For det andet har appellanten gjort gældende, at Retten ved en retlig fejl har undladt at anerkende sandsynligheden af beviset for en dominerende stilling på producentens markeder for blækpatroner.

For det tredje har Retten kvalificeret betydningen af de relevante prioritetskriterier for afgørelsen om indledningen af en undersøgelsesprocedure åbenbart urigtigt. Derfor har den med urette undladt at fastslå, at Kommissionen i den anfægtede afgørelse har tilsidesat sin pligt til at begrunde afvisningen af overtrædelsens betydning, grovhed og fortsættelse.

For det fjerde har sagsøgeren gjort gældende, at Retten ved den retlige bedømmelse af Kommissionens afgørelse om afvisning ud fra synspunktet om en skønsmæssig fejl har begået en retlig fejl, idet den ikke har annulleret den anfægtede kommissionsafgørelse, selv om denne uden begrundelse har afvist at indlede en undersøgelsesprocedure med henvisning til sagens kompleksitet og uforholdsmæssige ressourcer.

Endelig tilsidesætter dommen meddelelsen af 27. april 2004 om kompetence i klagesager inden for konkurrenceområdet og princippet om en effektiv domstolsprøvelse som en del af vurderingen af Unionens interesse samt Kommissionens begrundelsespligt med den følge, at den anfægtede kommissionsafgørelse ikke annulleres, selv om Kommissionen ved vurderingen af Unionens interesse handler i strid med sin egen meddelelse af 27. april 2004 og ikke begrunder, hvorfor der er en tilstrækkelig beskyttelse ved nationale domstole.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour constitutionnelle (Belgien) den 3. februar 2012 — Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL mod Commission communautaire commune

(Sag C-57/12)

(2012/C 118/19)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération des maisons de repos privées de Belgique (Femarbel) ASBL

Sagsøgt: Commission communautaire commune

Præjudicielt spørgsmål

Skal sundhedsydelser i artikel 2, stk. 2, litra f), og sociale ydelser i artikel 2, stk. 2, litra j), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked⁽¹⁾ fortolkes således, at dagcentre i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i lov af 24. april 2008 udstedt af Commission communautaire commune om etablering af modtageinstitutioner og plejehjem for ældre, for så vidt som der derved ydes støtte og behandling, der er tilpasset den ældre persons tab af selvstændighed, og aftencentre i samme lovs forstand, for så vidt som der derved ydes støtte og sundhedspleje, som deres pårørende ikke kan give dem på varig basis, er udelukket fra direktivets anvendelsesområde?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

Sag anlagt den 6. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Republikken Litauen

(Sag C-61/12)

(2012/C 118/20)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytė, G. Wilms og G. Zavvos)

Sagsøgt: Republikken Litauen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Litauen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 70/311/EØF af 8. juni 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil⁽¹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer⁽²⁾ samt artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den har forbudt registrering af personkøretøjer, hvis rat er monteret i højre side og/eller inden registreringen kræver, at et rat, der er monteret i højre side i et nyt personkøretøj eller i et personkøretøj, der tidligere har været registreret i en anden medlemsstat, flyttes til køretøjets venstre side.

— Republikken Litauen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Ifølge Republikken Litauens lovgivning er det ikke tilladt at registrere nye personkøretøjer med styreapparatet i højre side, selv om de pågældende køretøjer opfylder alle kravene i rammedirektiv 2007/46/EF og i de særdirektiver, der henvises til i bilag IV dertil. Den 29. april 2009 blev direktiv 70/156/EØF⁽²⁾ ophævet og ændret ved direktiv 2007/46/EF. Medlemsstaterne skal have gennemført bestemmelserne i direktiv 2007/46/EF i national ret senest den 29. april 2009.
- 2) I henhold til artikel 4, stk. 3, i rammedirektiv 2007/46/EF skal en medlemsstats kompetente institutioner registrere et nyt personkøretøj, hvis det opfylder de tekniske krav i dette direktiv og i særdirektiverne. Direktiv 2007/46/EF gør det ikke muligt at afslå at registrere et nyt personkøretøj under hensyntagen til, hvilken side styreapparatet er monteret i. Denne konklusion bekræftes af bestemmelserne i særdirektiv 70/311/EØF, der er anført i bilag IV til rammedirektivet. Artikel 2a i direktiv 70/311/EØF forbyder, at en medlemsstat giver afslag på registrering af et personkøretøj på grund af dettes styreapparat, såfremt dette apparat opfylder kravene i nævnte direktiv. Det er ikke i bilagene til direktiv 70/311/EØF specificeret, i hvilken side styreapparatet, herunder rattet, skal være monteret eller end mindre specificeret, at den side af vejen, hvor bilen skal køre, er afgørende for, i hvilken side af køretøjet styreapparatet skal placeres.
- 3) Såfremt et personkøretøj opfylder alle kravene i nævnte direktiver, er der ingen begrundelse for, at en medlemsstat, hvor der er højrekørsel, kræver, at rattet flyttes til venstre side af køretøjet, for at det kan blive registreret. Med henblik på at sikre færdselssikkerheden kræves det ikke i henhold til rammedirektivet og særdirektiverne, at et køretøj med rattet i højre side tilpasses højrekørslen ved at flytte rattet til venstre side af køretøjet.
- 4) Republikken Litauens retsfor skrifter tillader heller ikke registrering af personkøretøjer, der tidligere har været registreret i en anden medlemsstat, og hvis styreapparat er monteret i højre side. Det skal bemærkes, at der i Republikken Litauens retsfor skrifter ikke sondres mellem, om et sådant køretøj tidligere var registreret i en medlemsstat, hvor der er venstrekørsel, eller i en medlemsstat, hvor der er højrekørsel.

5) Artikel 34 TEUF, der forbyder kvantitative indførselsrestriktioner såvel som alle foranstaltninger med tilsvarende virkning, finder anvendelse på sådanne forbud. På grundlag af Domstolens faste praksis skal medlemsstaternes retlige foranstaltninger, der direkte eller indirekte, aktuelt eller potentielt, vil kunne hindre samhandelen i Den Europæiske Union, anses for at være foranstaltninger med tilsvarende virkning som kvantitative indførselsrestriktioner.

6). Det forbud, der finder anvendelse i Republikken Litauen, som forhindrer registrering af personkøretøjer med styreapparatet i højre side, og hvor disse køretøjer tidligere har været registreret i en anden medlemsstat, har en virkning svarende til kvantitative indførselsrestriktioner som omhandlet i artikel 34 TEUF, idet varer fra en anden medlemsstat (personkøretøjer, der er produceret og registreret i en anden medlemsstat) ikke kan udnyttes på det litauiske marked, medmindre styreapparatet flyttes til den anden side af køretøjet. Afslag på registrering af køretøjer med rattet i højre side tvinger ejere af et sådant køretøj til at foretage den relativt omkostningsfulde flytning af styreapparatet og modvirker import af sådanne køretøjer til Republikken Litauen.

7) Republikken Litauens forbud mod at registrere personkøretøjer med rattet i højre side er ikke en passende måde at sikre færdselssikkerheden på. Efter Kommissionens opfattelse afstedkommer en bil med rattet i højre side ikke færdselssikkerhedsproblemer, men føreren af bilen skal vænne sig til at køre højrekørsel i en bil med styreapparatet i højre side, således at kørsel i en sådan bil ikke giver anledning til fare for andre trafikanter. Kommissionen ønsker at gøre Domstolen opmærksom på den manglende sammenhæng i Republikken Litauens holdning: Personer, der lejlighedsvis kører biler med rattet i højre side (f.eks. turister), som ikke er vant til de særlige omstændigheder ved højrekørsel, giver anledning til en større trussel mod færdselssikkerheden end bilister, der på permanent basis kører højrekørsel i sådanne biler. Med tiden bliver bilister, der på permanent basis kører i personkøretøjer med rattet i højre side, vant til højrekørsel og giver ikke anledning til nogen form for trussel mod færdselssikkerheden.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 70/311/EØF af 8.6.1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT 1970 II, s. 323).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) (EUT L 263, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 70/156/EØF af 6.2.1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (EFT 1970 I, s. 82).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad (Bulgarien) den 7. februar 2012 — Galin Kostov mod Direktor na Direksia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-62/12)

(2012/C 118/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galin Kostov

Sagsøgt: Direktor na Direksia »Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto« — grad Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Præjudicielt spørgsmål

Skal en fysisk person, der er momsregistreret på grund af sin virksomhed som privat foged, anses for afgiftspligtig i henhold til artikel 9, stk. 1, i direktiv 2006/112⁽¹⁾ og forpligtet til at betale moms i henhold til direktivets artikel 193, for så vidt angår en lejlighedsvis tjenesteydelse, som ikke har forbindelse med hans virksomhed som privat foged?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 7. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-63/12)

(2012/C 118/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, J.-P. Keppenne og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets afgørelse 2011/866/EU af 19. december 2011 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske

Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner, annulleres⁽¹⁾.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har fremsat to klagepunkter, som vedrører bilag XI til tjenestemandsvedtægten.

Det første klagepunkt vedrører Rådets afvisning af at vedtage tilpasningen af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte, således som foreslået af Kommissionen den 24. november 2011, hvilket udgør en tilsidesættelse af den metode, som regulerer denne tilpasning for en periode på otte år, der udløber den 31. december 2012. I forbindelse med dette klagepunkt har Kommissionen fremsat et principalt anbringende vedrørende magtfordrejning og en overskridelse af grænserne for Rådets kompetence, og et subsidiært anbringende vedrørende tilsidesættelse af betingelserne for anvendelse af artikel 10 i bilag XI til tjenestemandsvedtægten. Det principale anbringende angår den omstændighed, at Rådet reelt selv anvendte artikel 10, men under tilsidesættelse af de gældende institutionelle betingelser: Rådet tilsidesatte således dels vedtægtens artikel 65, dels artikel 3 og 10 i bilag XI. For så vidt angår det subsidiære anbringende har Kommissionen anført, at de materielle betingelser for at anvende artikel 10 under alle omstændigheder ikke var opfyldt i 2011, således som det i øvrigt fremgår af de to økonomiske rapporter, som den havde fremlagt for Rådet på dettes anmodning. Kommissionen er ligeledes af den opfattelse, at Rådet ikke har begrundet sin afgørelse korrekt.

Det andet klagepunkt vedrører Rådets afvisning af at tilpasse de justeringskoefficienter, som skal anvendes på disse vederlag og pensioner afhængigt af de berørtes forskellige tjenestesteder eller bopæl. Ifølge dette klagepunkts første anbringende er denne afvisning i strid med vedtægtens artikel 64, og artikel 1 og 3 i bilag XI hertil. Med det andet anbringende har Kommissionen anført, at denne afvisning savner enhver begrundelse i strid med artikel 296, stk. 2, TEUF.

⁽¹⁾ EUT L 341, s. 54.

Sag anlagt den 9. februar 2012 — Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen

(Sag C-66/12)

(2012/C 118/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og J. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Principalt: Kommissionens meddelelse KOM(2011) 829 endelig af 24. november 2011 annulleres i medfør af artikel 263 TEUF, for så vidt som Kommissionen derved endeligt afviser at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten, og ligeledes annulleres i henhold til artikel 263 TEUF Kommissionens forslag til Rådets forordning om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2011 af vederlag og pensioner til tjenestemænd og øvrige ansatte ved Den Europæiske Union samt af justeringskoefficienterne for disse vederlag og pensioner.
- Subsidiært: Det fastslås i medfør af artikel 265 TEUF, at der foreligger en tilsidesættelse af traktaterne som følge af den omstændighed, at Kommissionen har undladt at forelægge passende forslag for Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 10 i bilag XI til vedtægten.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for den principale påstand om annullation af Kommissionens meddelelse af 24. november 2011 har Rådet fremsat et enkelt anbringende, der vedrører tilsidesættelse af artikel 10 i bilag XI til tjenstemandsvedtægten sammenholdt med artikel 13, stk. 2, andet punktum, TEU og artikel 241 TEUF. Rådet har gjort gældende, at Kommissionens konklusion om, at der ikke foreligger en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Unionen, er behæftet med flere fejl: Kommissionen tog ikke hensyn til alle de foreliggende og relevante objektive oplysninger, og fejlvurderede visse oplysninger, som den har baseret sin analyse på. Da det fremgår af præmis 79 i Domstolens dom af 24. november 2010 i sag C-40/10, at det ikke kan »lægges til grund, at udøvelsen af den kompetence [til at forelægge passende forslag], som Kommissionen er blevet tillagt ved artikel 10 [i bilag XI], har karakter af en simpel mulighed for denne institution«, har disse fejl ved den retlige kvalifikation af de faktiske omstændigheder — der har karakter af en åbenbar fejlvurdering — medført, at Kommissionens afvisning af at forelægge passende forslag på dette grundlag er retsstridig. Ved denne afvisning tilsidesatte Kommissionen ligeledes sin forpligtelse til loyalt samarbejde (artikel 13, stk. 2, TEU).

Den anden påstand tilsigter annullation af Kommissionens forslag til forordning om tilpasning af vederlag og pensioner til tjenestemænd efter den »normale metode«, der er fastlagt i artikel 3 i bilag XI til vedtægten. Rådet har gjort gældende, at dette forslag udgør en akt, der afføder retsvirkninger, som følge af den omstændighed, at Rådet ifølge præmis 71 i ovennævnte dom »ikke med føje [kan] påberåbe sig en skønsmargen inden

for rammerne af artikel 3, der går ud over de kriterier, der er fastsat i denne artikel«. Ved at vælge at forelægge et forslag støttet på anvendelsen af den »normale metode« i stedet for et forslag støttet på undtagelsesklausulen i artikel 10 i bilag XI fratog Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet muligheden for at udøve deres skønsmargen med hensyn til kriterierne for denne undtagelsesklausul. Dette valg er behæftet med de samme fejl som Kommissionens konklusion i meddelelsen af 24. november 2011, hvorefter der ikke foreligger en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Unionen. Rådet har desuden gjort gældende, at Kommissionen ved at forelægge forslaget om tilpasning af vederlagene efter den »normale metode« ligeledes tilsidesatte sin forpligtelse til loyalt samarbejde (artikel 13, stk. 2, TEU).

Endelig har Rådet subsidiært gjort gældende, at Kommissionen — såfremt Domstolen måtte lægge til grund, at Kommissionens meddelelse af 24. november 2011 ikke skal anses for en stillingtagen fra Kommissionens side som omhandlet i artikel 265, stk. 2, TEUF — har tilsidesat sin forpligtelse efter artikel 241 TEUF, sammenholdt med artikel 10 i bilag XI til vedtægten, som fortolket af Domstolen i ovennævnte dom i sag C-40/10, (præmis 79), til at forelægge et forslag på dette grundlag.

Sag anlagt den 9. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-67/12)

(2012/C 118/24)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og I. Galindo Martin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, 7 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne⁽²⁾, idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at gennemføre de nævnte bestemmelser i direktivet og under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

- 1) Artikel 15 i direktiv 2002/91/EF bestemmer, at medlemsstaterne senest den 4. januar 2006 skal vedtage de bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nævnte direktiv.
- 2) Kommissionen må fastslå, at Kongeriget Spanien til dato ikke har vedtaget de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af artikel 3, 7 og 8 i direktiv 2002/91/EF, eller at det under alle omstændigheder ikke har meddelt Kommissionen disse.

⁽¹⁾ EFT 2003 L 1, s. 65.

⁽²⁾ EUT L 153, s. 13.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Qorti Kostituzzjonali (Malta) den 10. februar 2012 — Vodafone Malta Limited og Mobisle Communications Limited mod L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi og L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Sag C-71/12)

(2012/C 118/25)

Processprog: maltesisk

Den forelæggende ret

Qorti Kostituzzjonali

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Vodafone Malta Limited og Mobisle Communications Limited

Sagsøgte: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi og L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Præjudicielle spørgsmål

Forbyder bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), navnlig artikel 12 og/eller 13, medlemsstaterne at pålægge mobile telekommunikationsoperatører («operatørerne») en afgift, som er:

- 1) en afgift, betegnet punktafgift, der er indført ved national lovgivning
- 2) beregnet som en procentdel af de gebyrer, som mobiltelefonoperatører opkræver af deres brugere for de tjenester, som disse operatører udbyder til dem, med undtagelse af de tjenester, hvis afgiftsfrihed er hjemlet i loven

- 3) betalt til mobiltelefonoperatørerne af deres brugere på et individuelt grundlag, og dette beløb videregives efterfølgende til toldmyndigheden af alle operatører, der tilbyder mobiltelefonitjenester, hvilket beløb kun skal betales af operatørerne og ikke af andre virksomheder, herunder dem, der udbyder andre elektroniske kommunikationsnet- og tjenester?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Ahmed Ettaghi

(Sag C-73/12)

(2012/C 118/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Ahmed Ettaghi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?
- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Abd Aziz Tam

(Sag C-74/12)

(2012/C 118/27)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Abd Aziz Tam

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?
- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Giudice di Pace di Revere (Italien) den 13. februar 2012 — straffesag mod Majali Abdel

(Sag C-75/12)

(2012/C 118/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di Pace di Revere

Tiltalt i straffesagen

Majali Abdel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 4, 6, 7 og 8 i direktiv 2008/115/EF ⁽¹⁾ da til hinder for, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i en medlemsstat pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af husarrest, alene som følge af udlændingens ulovlige indrejse og ophold, selv inden den pågældende har undladt at efterkomme en administrativ udsendelsesafgørelse?
- 2) Henset til principperne om loyalt samarbejde og om direktivers effektive virkning, er artikel 2, 15 og 16 i direktiv 2008/115/EF da til hinder for, at en medlemsstat efter vedtagelsen af direktivet kan indføre en bestemmelse, der fastsætter, at en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold i medlemsstaten pålægges en bøde, der som en strafferetlig sanktion erstattes af udvisning, der kan fuldbyrdes umiddelbart, uden overholdelse af den procedure og de rettigheder for udlændingen, som er fastsat i direktivet?
- 3) Er princippet om loyalt samarbejde, jf. artikel 4, stk. 3, TEU, til hinder for en national bestemmelse, der vedtages, mens fristen for gennemførelse af et direktiv løber, med henblik på at omgå direktivet eller under alle omstændigheder begrænse direktivets anvendelsesområde, og hvilke foranstaltninger skal retten træffe, såfremt et sådant formål konstateres?

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 98.

Appel iværksat den 14. februar 2012 af Deutsche Post AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. december 2011 i sag T-421/07, Deutsche Post AG mod Europa-Kommissionen

(Sag C-77/12 P)

(2012/C 118/29)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Deutsche Post AG (ved Recthsanwälte J. Sedemund og T. Lübbich)

De andre parter i appellsagen: Europa-Kommissionen, UPS Europe NV/SA, UPS Deutschland Inc. & Co. OHG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 8. december 2011 i sag T-421/07 ophæves.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Hovedspørgsmålet i den foreliggende appel vedrører, hvorvidt og under hvilke forudsætninger en kommissionsbeslutning om at indlede proceduren efter artikel 108, stk. 2, TEUF og artikel 4, stk. 4, forordning nr. 659/1999/EF udgør en anfægtelig beslutning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF. Især opstår spørgsmålet om, hvorvidt en sådan beslutning om at indlede en procedure kan have selvstændige bindende retsvirkninger udover dem, der følger af en allerede tidligere truffen beslutning om at indlede en procedure, der angiveligt vedrørte de samme støtteforanstaltninger.

Retten har i det væsentlige afvist et sådant søgsmål med den begrundelse, at den anfægtede beslutning fra 2007 — statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07) — vedrører de samme foranstaltninger, der allerede var genstand for beslutningen fra 1999 om at indlede procedure C 61/99 (ex NN 153/96), der blev truffet tidligere end den anfægtede beslutning om at indlede procedure. Den omstændighed at der i den undersøgelsesprocedure, der ligger forud for den foreliggende formelle undersøgelsesprocedure, allerede fem år tidligere blev vedtaget en negativ beslutning som omhandlet i artikel 7, stk. 5, forordning nr.

659/1999, påvirker ikke denne vurdering, fordi den negative beslutning kun delvist afsluttede den tidligere undersøgelsesprocedure.

Appellanten har gjort fire anbringender gældende:

- 1) Retten har i den appellerede dom har set bort fra, at den anfægtede beslutning om at indlede en procedure fra 2007 har selvstændige retsvirkninger. Denne beslutning om at indlede en procedure vedrører støtteretlige foranstaltninger, der går langt ud over dem, som Kommissionen kritiserede i beslutningen om at indlede en procedure fra 1999. Dertil kommer, at den undersøgelsesprocedure, der blev indledt i 1999, blev fuldt afsluttet ved en negativ beslutning fra 2002 (2002/753/EF), hvorfor beslutningen om at indlede en procedure fra 1999 ikke længere kan medføre retsvirkninger. Idet Retten har afvist det foreliggende søgsmål, har den tilsidesat artikel 263, stk. 4, TEUF, idet enhver beslutning, der har selvstændige retsvirkninger, ifølge denne artikel kan efterprøves.
- 2) For det andet har Retten foretaget en urigtig bedømmelse af rækkevidden af Kommissionens tilsidesættelse af de grundlæggende principper om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhed, god forvaltningsskik og deres virkning på den foreliggende undersøgelsesprocedure. Retten har nemlig ikke anset det for at være en retlig fejl, at Kommissionen — uden at gøre det tilstrækkelig tydeligt for forbundsregeringen eller appellanten — efterfølgende ikke anså den formelle procedure, der blev indledt i 1999, for værende endeligt afsluttet, og at den fem år efter dens formelle afslutning blev genoptaget.
- 3) For det tredje udgør den omstændighed, at Retten i den foreliggende sag har nægtet appellanten enhver direkte mulighed for ved søgsmål at anfægte beslutningen fra 2007 om at indlede en undersøgelse, en nægtelse af retsbeskyttelse, som er direkte i strid med appellants grundlæggende ret til retsbeskyttelse i henhold til artikel 6, stk. 1, EU, sammenholdt med artikel 47, stk. 1, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, første punktum, EMRK.
- 4) For det fjerde har Retten i den appellerede dom undladt i det mindste at give opklarende forklaringer i begrundelsen af de to netop nævnte punkter, der overhovedet ikke nævnes i den appellerede dom. Denne undladelse udgør en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, der påhviler Retten ifølge retsstatsprincippet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 20. februar 2012 — Société Landsbanki Islands HF mod Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giraux

(Sag C-85/12)

(2012/C 118/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Société Landsbanki Islands HF

Sagsøgte: Kepler Capital Markets SA og Frédéric Giraux

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3 og 9 i direktiv 2001/24/EF om sanering og likvidation af kreditinstitutter ⁽¹⁾ fortolkes således, at sanerings- eller likvidationsforanstaltninger over for en finansiell virksomhed som dem, der følger af den islandske lov nr. 44/2009 af 15. april 2009, skal anses for foranstaltninger truffet af en administrativ eller retslig myndighed i disse artiklers forstand?
- 2) Skal artikel 32 i direktiv 2001/24/EF fortolkes således, at den er til hinder for, at en national bestemmelse som artikel 98 i den islandske lov af 20. december 2002, der forbød eller udsatte ethvert retsskridt mod en finansiell virksomhed fra det tidspunkt, hvor et moratorium trådte i kraft, får retsvirkning over for retsbevarende foranstaltninger, der er truffet i en anden medlemsstat før vedtagelsen af moratoriet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4.4.2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter (EFT L 125, s. 15).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Högsta förvaltningsdomstolen (Sverige) den 17. februar 2012 — Skatteverket mod PFC Clinic AB

(Sag C-91/12)

(2012/C 118/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: PFC Clinic AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal momsdirektivets artikel 132, stk. 1, litra b) og c) ⁽¹⁾, fortolkes således, at de deri anførte momsfratagelser også omfatter sådanne tjenesteydelser som de i denne sag omhandlede, der består i
 - a) plastikoperationer,
 - b) kosmetiske behandlinger?
- 2) Påvirkes vurderingen af, om operationerne eller behandlingerne udføres med henblik på at forebygge eller behandle sygdomme, handicaps eller skader?
- 3) Hvis formålet skal tillægges betydning, kan patientens opfattelse af formålet med foranstaltningen da tages i betragtning?
- 4) Har det nogen betydning for vurderingen, om foranstaltningen udføres af autoriseret plejepersonale, eller at det er sådant personale, der tager stilling til formålet foranstaltningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdi-afgiftssystem, EUT L 347, s. 1.

Sag anlagt den 21. februar 2012 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-95/12)

(2012/C 118/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Montaguti og G. Braun, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 2, TEUF, idet den ikke har gennemført alle de foranstaltninger, som den i henhold til den dom, der blev afsagt af Domstolen den 23. oktober 2007 i sag C-112/05, Kommissionen mod Tyskland, om VW-lovens tilsidesættelse af EU-retten⁽¹⁾, er forpligtet til.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale en tvangsbøde på 282 725,10 EUR pr. dag og et dagligt fast beløb på 31 114,72 EUR, der skal indbetales på Den Europæiske Unions konto for egne indtægter.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Domstolens dom i sag C-112/05, Kommissionen mod Tyskland, blev forkyndt den 23. oktober 2007. Kommissionen gjorde under denne retssag i det væsentlige gældende, at tre af VW-lovens bestemmelser kunne have en afskrækkende virkning med hensyn til direkte investeringer og derfor udgjorde en restriktion for de frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 EF, idet de for det første, som en fravigelse af almindelige regler, begrænsede stemmeretten for hver aktionær til 20 % af Volkswagen' stamkapital, for det andet opstillede et krav om et flertal på mere end 80 % af stamkapitalen for så vidt angår beslutninger truffet af generalforsamlingen, som i henhold til almindelige regler kun krævede et flertal på 75 %, og for det tredje, som en fravigelse af almindelige regler, tillod forbundsstaten og Land Niedersachsen hver at udpege to medlemmer af Volkswagens bestyrelse.

Det fremgår af Domstolens ovennævnte dom, at alle de tre påklagede bestemmelser i VW-loven hver for sig udgør en tilsidesættelse af de frie kapitalbevægelser.

Den af Forbundsrepublikken Tyskland vedtagne lov, hvorved denne efter egen opfattelse har opfyldt Domstolens dom, foreskriver imidlertid fortsat, at der kræves et flertal på mere end 80 % af stamkapitalen for beslutninger truffet af Volkswagen AG's generalforsamling, som i henhold til aktieselskabsloven kun kræver et flertal på 75 %. Forbundsrepublikken begrundede dette med henvisning til domskonklusionen i sag C-112/05, som ifølge denne kun fastslår, at denne bestemmelse er retsstridig i sammenhæng med de andre to bestemmelser. Alene udgør denne bestemmelse imidlertid ikke en tilsidesættelse af de frie kapitalbevægelser.

Efter Kommissionens opfattelse udelukker domskonklusionens ordlyd ikke, at alle tre påklagede bestemmelser hver for sig er retsstridige. Ved dommens opfyldelse skal der nemlig ikke kun tages hensyn til dens konklusion, men også til præmisserne. I den givne sammenhæng forekommer det i særdeleshed søgt at ville begrunde Forbundsrepublikkens undladelse af at opfylde Domstolens dom i sin helhed alene med de to ord »sammenholdt med« i domskonklusionen. En sådan fortolkning ser ikke blot bort fra hele dommens begrundelse, men også fra Domstolens praksis om de såkaldte »gyldne aktier«.

Kommissionen ser sig derfor nødsaget til at atter at anmode Domstolen om at træffe afgørelse vedrørende denne sag i henhold til artikel 260, stk. 2, TEUF. De finansielle sanktioners størrelse er blevet fastlagt på grundlag af Kommissionens meddelelse af 1. september 2011 om ajourføring af data til beregning af faste beløb og tvangsbøder⁽²⁾.

(¹) Sml. I, s. 8995.

(²) EUT C 12, s. 1.

RETTE

Rettens dom af 7. marts 2012 — British Aggregates mod Kommissionen

(Sag T-210/02 RENV) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — miljøafgift på granuler i Det Forenede Kongerige — Kommissionens beslutning om ikke at rejse indsigelser — fordel — selektiv karakter)

(2012/C 118/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Aggregates Association (Lanark, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors C. Pouncey og J. Coombes samt advokat L. Van den Hende)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Afonso, J. Flett og B. Martenczuk, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved T. Harris, derefter ved S. Ossowski, som befuldmægtigede, bistået af barristers M. Hall og G. Facenna)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2002) 1478 endelig af 24. april 2002 vedrørende statsstøttesag N 863/01 — Det Forenede Kongerige/Miljøafgift på granuler.

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2002) 1478 endelig af 24. april 2002 vedrørende statsstøttesag N 863/01 — Det Forenede Kongerige/Miljøafgift på granuler, annulleres, dog ikke med hensyn til fritagelsen for Nordirland.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler British Aggregates Associations omkostninger for Domstolen og Retten.
- 3) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer sine egne omkostninger for Domstolen og Retten.

⁽¹⁾ EUT C 219 af 14.9.2002.

Rettens dom af 6. marts 2012 — UPM-Kymmene mod Kommissionen

(Sag T-53/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække af plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — samlet vedvarende overtrædelse — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — virksomhedens passive rolle — proportionalitet)

(2012/C 118/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: UPM-Kymmene Oyj (Helsinki, Finland) (først ved advokaterne B. Amory, E. Friedel og F. Bimont, derefter ved advokaterne B. Amory, E. Friedel, F. Bimont og F. Amato, og endelig ved advokat B. Amory)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække)

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække) annulleres, for så vidt som og i det omfang, hvor UPM-Kymmene Oyj holdes ansvarlig for den samlede og vedvarende overtrædelse for perioden før den 10. oktober 1995 som omhandlet i artikel 1, stk. 1.
- 2) Bøden pålagt i medfør af beslutningens artikel 2, litra j), fastsættes til 50,7 mio. EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen og UPM-Kymmene bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 8.4.2006.

Rettens dom af 6. marts 2012 — FLS Plast mod Kommissionen(Sag T-64/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække i plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar — princippet ne bis in idem)

(2012/C 118/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FLS Plast A/S (Valby, Danmark) (først ved K. Lasok, QC, derefter ved advokat M. Thill-Tayara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Principalt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække) og subsidiært påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved denne beslutning.

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække) annulleres, for så vidt som og i det omfang, hvor FLS Plast A/S holdes ansvarlig for den samlede og vedvarende overtrædelse for perioden mellem den 31. december 1990 og den 31. december 1991 som omhandlet i artikel 1, stk. 1.
- 2) Beløbet, som FLS Plast holdes solidarisk ansvarlig for i henhold til artikel 2, litra f), i beslutning K(2005) 4634, fastsættes til 14,45 mio. EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen og FLS Plast bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

Rettens dom af 6. marts 2012 — FLSmidth mod Kommissionen(Sag T-65/06) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — markedet for industrisække i plastik — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — tilregning af ulovlig adfærd — overtrædelsens varighed — bøder — overtrædelsens grovhed — formildende omstændigheder — samarbejde under den administrative procedure — proportionalitet — solidarisk ansvar)

(2012/C 118/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: FLSmidth & Co. A/S (Valby, Danmark) (ved advokat J.-E. Svensson)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Gray)

Sagens genstand

Principalt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække) og subsidiært påstand om nedsættelse af den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved denne beslutning.

Konklusion

- 1) Kommissionens beslutning K(2005) 4634 endelig af 30. november 2005 vedrørende en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 354 — Industrisække) annulleres, for så vidt som og i det omfang, hvor FLSmidth & Co. A/S holdes ansvarlig for den samlede og vedvarende overtrædelse for perioden mellem den 31. december 1990 og den 31. december 1991 som omhandlet i artikel 1, stk. 1.
- 2) Beløbet, som FLSmidth & Co. A/S holdes solidarisk ansvarlig for i henhold til artikel 2, litra f), i beslutning K(2005) 4634, fastsættes til 14,45 mio. EUR.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen og FLSmidth & Co. A/S bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 96 af 22.4.2006.

Rettens dom af 6. marts 2012 — Kommissionen mod Liotti(Sag T-167/09 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2006 — almindelige gennemførelsesbestemmelser — ensartet og samordnet anvendelse af bedømmelseskriterierne)**

(2012/C 118/37)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Eggers og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Amerigo Liotti (Senningerberg, Luxembourg) (ved advokat F. Frabetti)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt den 17. februar 2009 af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) (sag F-38/08, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser) Liotti mod Kommissionen, påstand om ophævelse af denne dom

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Amerigo Liottis omkostninger i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 167 af 18.7.2009**Rettens dom af 2. marts 2012 — Nederlandene og ING Groep mod Kommissionen**(Forenede sager T-29/10 og T-33/10) ⁽¹⁾**(Statsstøtte — finanssektor — støtte, der skal afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi — kapitalindskud med option for støttemodtageren mellem tilbagebetaling eller konvertering af værdipapirerne — ændring af betingelserne for tilbagebetaling under den administrative procedure — beslutning, hvorved støtten erklæres forenelig med fællesmarkedet — begrebet statsstøtte — fordel — kriteriet om private investorer — nødvendig og proportional sammenhæng mellem støttebeløbet og omfanget af de foranstaltninger, der sikrer støttens forenelighed)**

(2012/C 118/38)

Processprog: nederlandsk og engelsk

Parter

Sagsøgere: Kongeriget Nederlandene (ved C. Wissels, Y. de Vries og M. de Ree, som befuldmægtigede, bistået af advokat P. Glazener) (sag T-29/10) og ING Groep NV (Amsterdam, Nederlandene) (først ved advokaterne O. Brouwer, M. Knapen og J. Blockx, derefter ved O. Brouwer, J. Blockx og solicitor M. O'Regan) (sag T-33/10)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, L. Flynn og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren i sag T-33/10: De Nederlandsche Bank NV (Amsterdam, Nederlandene) (først ved advokaterne B. Nijs og G. van der Klis, derefter ved G. van der Klis, M. Petite og S. Verschuur, og endelig ved M. Petite og S. Verschuur)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning 2010/608/EF af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan (EUT L 2010, s. 139).

Konklusion

- 1) Sagerne T-29/10 og T-33/10 forenes med henblik på denne dom.
- 2) Artikel 2, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2010/608/EF af 18. november 2009 om Nederlandenes statsstøtte C 10/09 (ex N 138/09) til fordel for ING's back-up facilitet for illikvide aktiver og omstruktureringsplan og artikel 2, stk. 2, i og bilag II til denne beslutning annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 27.3.2010.**Rettens dom af 8. marts 2012 — Iberdrola mod Kommissionen**(Sag T-221/10) ⁽¹⁾**(Annullationsøgsmål — statsstøtte — støtteordning, der muliggør skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — beslutning, der erklærer støtteordningen uforenelig med fællesmarkedet og ikke foreskriver tilbagesøgning — retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — ikke individuelt berørt — afvisning)**

(2012/C 118/39)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ved advokaterne X. Ruiz Calzado, M. Núñez-Müller og J. Domínguez Pérez)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af artikel 1, stk. 1, i Kommissionens beslutning 2011/5/EF af 28. oktober 2009 om skattemæssig afskrivning af finansiel goodwill i forbindelse med erhvervelse af kapitalandele i udenlandske virksomheder — C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) — som Spanien har gennemført (EUT 2011 L 7, s. 48)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Iberdrola, SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 179 af 3.7.2010.

Rettens dom af 6. marts 2012 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-230/10) (¹)

(EUGFL — Garantisektionen — udgifter, som er udelukket fra finansiering — frugt og grøntsager — forpligtelse til dokumentation for udgifter — betingelser for anerkendelse af producentorganisationer)

(2012/C 118/40)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (først ved abogados del Estado M. Muñoz Pérez og A. Rubio González, derefter ved A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Jimeno Fernández, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2010/152/EU af 11. marts 2010 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), »Garantisektionen«, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 63, s. 7), for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Kongeriget Spanien i frugt- og grøntsagssektoren

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 31.7.2010.

Rettens dom af 8. marts 2012 — Arrieta D. Gross mod KHIM — International Biocentric Foundation m.fl. (BIODANZA)

(Sag T-298/10) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket BIODANZA — det ældre nationale ordmærke BIODANZA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — varemærkeansøgeren afgået ved døden før appelkammeret har truffet afgørelse — antagelse til realitetsbehandling af svarskriftet — ingen reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 — sagsbehandlingen ved appelkamrene — ret til forsvar — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2012/C 118/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Christina Arrieta D. Gross (Hamburg, Tyskland) (ved advokat J.- P. Ewert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Rolando Mario Toro Araneda (Santiago de Chile, Chile)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. april 2010 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1149/2009-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Christina Arrieta D. Gross og Rolando Mario Toro Araneda.

Konklusion

- 1) Der gives International Biocentric Foundation Ltd, Gabriela Cedilia Toro Acuña, og Hilda Pilar Toro Acuña, Rolando Patricio Toro Acuña, Maria Verónica Toro Acuña, Ricardo Marcela Toro Durán og German Toro Gonzalez, Claudia Danae Toro Sanchez, Rodrigo Paulo Toro Sanchez, Mariela Paula Toro Sanchez, Viviana Luz Toro Matuk, Morgana Fonteles Toro, Anna Laura Toro Sant'ana, Joana Castoldi Toro Araneda samt Claudete Sant'ana tilladelse til at intervenere i sagen for Retten.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 3) Christina Arrieta D. Gross betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 260 af 25.9.2010.

Rettens dom af 6. marts 2012 — ThyssenKrupp Steel Europe mod KHIM (Highprotect)

(Sag T-565/10) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket Highprotect — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2012/C 118/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Tyskland) (ved advokat U. Ulrich)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved B. Schmidt, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 30. september 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1038/2010-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket Highprotect som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) ThyssenKrupp Steel Europe AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011.

Rettens kendelse af 17. februar 2012 — Dagher mod Rådet

(Sag T-218/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire — fra listen over omfattede personer — annullationssøgsmål — uforment at træffe afgørelse — ansvar uden for kontraktforhold)

(2012/C 118/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Habib Roland Dagher (Abidjan, Côte d'Ivoire) (ved advokaterne J.-Y. Dupeux og F. Dressen)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og E. Dumitriu-Segnana, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Bordes og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/71/FUSP af 31. januar 2011 om ændring af afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire (EUT L 28, s. 60) og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 85/2011 af 31. januar 2011 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire (EUT L 28, s. 32) for så vidt som disse restriktive foranstaltninger berører sagsøgeren, dels en påstand om erstatning

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornødent at træffe afgørelse vedrørende påstanden om annullation af Rådets afgørelse 2011/71/FUSP af 31. januar 2011 om ændring af afgørelse 2010/656/FUSP om forlængelse af de restriktive foranstaltninger over for Côte d'Ivoire og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 85/2011 af 31. januar 2011 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 560/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder på baggrund af situationen i Côte d'Ivoire.
- 2) Erstatningspåstanden tages ikke til følge.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale omkostningerne vedrørende annullationspåstanden.
- 4) Habib Roland Dagher tilpligtes at betale omkostningerne vedrørende erstatningspåstanden.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 179 af 18.6.2011.

Sag anlagt den 8. februar 2012 — Den Helleniske Republik mod Kommissionen

(Sag T-52/12)

(2012/C 118/44)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Den Helleniske Republik (ved I. Chalkias og S. Papaiannou)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 om udbetalinger som kompensation fra Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon (det græske landbrugsforsikringsorgan, herefter »ELGA«) i årene 2008 og 2009 annulleres eller ændres.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende søgsmål har Den Helleniske Republik nedlagt påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 7. december 2011 om statsstøtte C 3/2010 og om udbetalinger som kompensation fra ELGA i årene 2008 og 2009, meddelt under nummer K(2011) 7260, endelig.

Med det første annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af bestemmelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108 TEUF, sammenholdt med bestemmelserne i lov nr. 1790/1988 ⁽¹⁾, som regulerer ELGA, og foretaget en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, eftersom samtlige udbetalinger i 2009 (415 019 452 EUR) udgjorde lovlig kompensation for skader på landbrugsproduktionen og på besætninger på grund af ugunstige vejrforhold i 2007 og 2008, som ELGA i sin egenskab af specialorgan på forsikringsområdet var forpligtet til at erstatte inden for rammerne af den lovpligtige forsikringsdækning af landbrugsproduktionen.

Med det andet annullationsanbringende har sagsøgeren anført, at der foreligger en fejl med hensyn til bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og en tilsidesættelse af væsentlige formelle sagsbehandlingsregler, idet Europa-Kommissionen gennem en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og med en utilstrækkelig eller manglende begrundelse nåede frem til den konklusion, at betalingerne i 2009 udgjorde ulovlig statsstøtte, eftersom de ikke var begrundede i arten og opbygningen af ELGA's lovpligtige forsikringsordning, at de udgjorde en økonomisk fordel for modtagerne af udbetalingerne, og at de truede med at fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne.

Med det tredje annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at der er foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af artikel 107 TEUF og 108 TEUF og en tilsidesættelse af væsentlige formelle sagsbehandlingsregler, idet Kommissionen ulovligt og under alle omstændigheder med en utilstrækkelig begrundelse har medregnet i de beløb, der skal tilbagebetales som ulovlig statsstøtte, et beløb på 186 011 000,60 EUR, som svarede til de særlige lovpligtige forsikringsbidrag, som landbrugerne indbetalte til ELGA i 2008 og 2009 inden for rammerne af det lovpligtige forsikringssystem, og som ikke udgjorde ulovlig statsstøtte, men private midler, hvorfor dette beløb skulle have været trukket fra det endelige beløb, som skulle tilbagebetales.

Med det fjerde annullationsanbringende har sagsøgeren anført, at Europa-Kommissionen har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af bestemmelserne i artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og ikke har udøvet den skønsmæssige vurdering, som den råder over på statsstøtteområdet, korrekt, idet udbetalingerne i 2009 skulle have været anset for forenelige med fællesmarkedet på grund af de notorisk alvorlige økonomiske forstyrrelser inden for alle den græske økonomiske sektorer, og ikrafttrædelsen af en primær EU-retlig bestemmelse ikke kan afhænge af ikrafttrædelsen af en meddelelse fra Europa-Kommissionen som de midlertidige EF-rammebestemmelser.

Med det femte annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen med den anfægtede afgørelse under alle omstændigheder har tilsidesat artikel 39 TEUF, artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF og artikel 296 TEUF og de almindelige principper om ligebehandling, om proportionalitet, om den berettigede forventning og om økonomisk frihed samt de konkurrenceretlige principper på grund af den uberettigede og ubegrundede undtagelse fra og den manglende anvendelse af de midlertidige EF-rammebestemmelser — som har været gældende siden den 17. december 2008 — på virksomheder, der beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter, således som de har været gældende for alle andre virksomheder i alle Fællesskabets øvrige økonomiske sektorer.

Med det sjette annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen med den anfægtede afgørelse har foretaget en fejlagtig vurdering og beregning af de beløb, der skal tilbagebetales, idet den ikke har fradraget de minimis-støtten som omhandlet i forordning nr. 1860/2004 ⁽²⁾ og nr. 1535/2007 ⁽³⁾ om anvendelse af artikel 107 TEUF og 108 TEUF på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter.

Med det syvende annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Kommissionen har foretaget en fejlagtig fortolkning og anvendelse af rammebestemmelserne for statsstøtte til landbrugs- og skovbrugssektoren 2007-2013, og derved har foretaget en fejlagtig skønsmæssig vurdering, samtidig med at den har fremsat utilstrækkelige og selvmodsigende begrundelser, idet den fastslog, at den i 2008 udbetalte erstatning for skader på landbrugsproduktionen forårsaget af bjørne med et støtteomfang på 100 % kun var forenelig med det indre marked med 80 %.

⁽¹⁾ Lov nr. 1790/1988 om oprettelse og organisering af Organismos Ellinikon Georgikon Asfaliseon (det græske landbrugsforsikringsorgan), FEK A' 134/20.6.1988.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1860/2004 af 6.10.2004 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte i landbrugs- og fiskerisektoren.

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1535/2007 af 20.12.2007 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte til produktion af landbrugsprodukter.

Sag anlagt den 10. februar 2012 — Planet mod Kommissionen

(Sag T-59/12)

(2012/C 118/45)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: PLANET A.E. Anonimi Etairia parochis symvouleftikon ypiresion (Athen, Grækenland) (ved advokat B. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

La parte demandante solicita al Tribunal General que:

- Det fastslås, at Kommissionens forsinkede betaling af den sidste del af støtten til sagsøgeren inden for rammerne af kontrakten vedrørende »Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)« på et beløb af 20 665,17 EUR udgør en tilsidesættelse af dens kontraktmæssige forpligtelser, og Kommissionen pålægges at betale et beløb på 20 665,17 EUR til sagsøgeren for udgifter, der blev afholdt af denne i Laboranova-projektets fjerde referencerperiode, med rente fra den 12. oktober 2011.
- Det fastslås, at sagsøgeren ikke er forpligtet til at tilbagebetale forskudsbetalingen på 39 657,30 EUR for Laboranova-projektets P4-periode til Kommissionen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren EUR 30 000,00 EUR i erstatning for den skade på sagsøgerens faglige omdømme, som blev forårsaget af Kommissionens tilsidesættelse af tavshedspligten, inklusiv udligningsrenter regnet fra den 6. oktober 2011 indtil afsigelsen af dommen i denne sag og indtil den endelige betaling.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet har sagsøgeren kombineret to påstande.

For det første en påstand om, at Kommissionen er ansvarlig i henhold til kontrakt nr. 035262 om gennemførelse af projektet »Collaboration Environment for Strategic Innovation (Laboranova)« i medfør af artikel 272 TEUF. Sagsøgeren har nærmere bestemt gjort gældende, at Kommissionen, selv om sagsøgeren fuldstændigt og korrekt opfyldte sine kontraktmæssige forpligtelser, uberettiget og i strid med nævnte kontrakt og med princippet om god tro afslog at afholde sagsøgerens udgifter for perioden P4 og indstillede udbetalingerne til sagsøgeren. Sagsøgeren har derfor gjort gældende, at Kommissionen er forpligtet til at betale sagsøgeren et beløb på 20 665,17 EUR med renter fra den 12. oktober 2011 som foreskrevet i klausul II 28, stk. 7 i bilag II til kontrakten, og at Kommissionen ikke har ret til at kræve tilbagebetaling fra Planet af beløbet for periode P4 på 39 657,30 EUR.

For det andet har sagsøgeren nedlagt påstand om Kommissionens ansvar uden for kontrakt i henhold til artikel 340 TEUF. Sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at Kommissionen ved at underrette projektets koordinator om, at der forelå en finansiel revision af sagsøgeren, åbenbart tilsidesatte forskrifterne for beskyttelse af tavshedspligten og følgelig forvoldte skade på sagsøgerens faglige omdømme. Sagsøgeren har derfor nedlagt påstand om erstatning for den ikke-økonomiske skade inklusiv

renter (udligningsrenter for perioden fra datoen for den retsstridige underretning til datoen for afsigelsen af dommen i denne sag indtil endelig betaling af det skyldige beløb) og med et udtrykkeligt forbehold for påstand om erstatning for eventuel økonomisk skade, der måtte følge af Kommissionens ovennævnte retsstridige adfærd.

Appel iværksat den 16. februar 2012 af Guido Strack til prøvelse af Personalerettens kendelse af 7. december 2011 i sag F-44/05 RENV, Strack mod Kommissionen

(Sag T-65/12 P)

(2012/C 118/46)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Guido Strack (Köln, Tyskland) (ved advokat H. Tettenborn)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Kendelse afsagt af Retten for EU-Personalesager (Anden Afdeling) den 7. december 2011 i sag F-44/05 RENV ophæves fuldt ud.
- Sagsøgte tilpligtes i overensstemmelse med det krav, som appellanten havde fremsat i punkt A.4.1. i sit processkrift af 21. februar 2001 i sag F-44/05 RENV, og som han begrundede i punkt 78-85 i det nævnte processkrift, at betale en erstatning til appellanten på grund af uforholdsmæssig lang sagsbehandlingstid på mindst 2 500 EUR, jf. EMRK's artikel 6.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger i appelsagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender:

- 1) Første anbringende. Der foreligger en tilsidesættelse af princippet om adgang til domstolsprøvelse, af artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK), af artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder (chartret) og af artikel 4, stk. 4, i bilag I til statuten for Den Europæiske Unions Domstol.

Appellanten har i denne forbindelse fremsat kritik af, at sagen først blev tildelt en anden afdeling ved Personaleretten, og gjort gældende, at der ikke var hjemmel for den efterfølgende fornyede tildeling.

- 2) Andet anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i bilag I til statuten for Domstolen og samtidig af artikel 73 i Personalerettens procesreglement.

Appellanten har i den forbindelse gjort gældende, at der med hensyn til det krav, som appellanten ikke havde fremsat i stævningen for førsteinstansen, men derimod først i et efterfølgende processkrift, ikke er mulighed for at afsige en særskilt kendelse, da kravet ikke havde en selvstændig karakter og ikke kunne adskilles fra sagen i øvrigt.

- 3) Tredje anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i bilag I til statuten for Domstolen og af artikel 73 i Personalerettens procesreglement.

Appellanten har herved gjort gældende, at tvisten udspringer af appellants ansættelsesforhold, hvorfor det i henhold til artikel 1 i bilag I til statuten for Domstolen er Personaleretten, der er kompetent til at behandle sagen.

- 4) Fjerde anbringende: Der foreligger en tilsidesættelse af EMRK's artikel 6, stk. 1, og chartrets artikel 47.

Appellanten gør endeligt gældende, at Personaleretten ved sin handlemåde tilsidesatte princippet om adgang til at blive hørt og kontradiktionsprincippet, og at han blev uretfærdigt behandlet.

Sag anlagt den 16. februar 2012 — Mecafer mod Kommissionen

(Sag T-74/12)

(2012/C 118/47)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mecafer SA (Valence, Frankrig) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Artikel 1 i Kommissionens beslutning K(2011) 8804 endelig af 6. december 2011, annulleres delvist, for så vidt som den kun indrømmer delvis tilbagebetaling af den af sagsøgeren betalte antidumpingtold og ulovligt tilbageholder yderligere antidumpingtold, som skal tilbagebetales, og som sagsøgeren lovligt har krav på.

— Der træffes bestemmelse om, at den anfægtede afgørelse opretholdes, indtil Europa-Kommissionen har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af en dom afsagt af Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende en passende og rimelig ikke-forretningsmæssigt forbundet EU-importør fortjenstmargen, og dermed undladt at fastsætte en realistisk eksportpris med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt artikel 2, stk. 9, artikel 2, stk. 11, og artikel 11, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾.

- 2) Andet anbringende, hvorefter sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fratække antidumpingtold som en udgift ved beregningen af eksportprisen, og dermed undladt at fastsætte en realistisk dumpingmargen med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt artikel 2, stk. 9, artikel 2, stk. 11, og artikel 11, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

- 3) Tredje anbringende, hvorefter sagsøgte ikke på en hurtig og passende måde underrettede sagsøgeren om de nødvendige betingelser for at opfylde artikel 11, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og herved tilsidesatte den ret til forsvar, der er knæsat som et almindeligt EU-retligt princip, og princippet om god forvaltningsskik, der også er et forankret almindeligt EU-retligt princip, samt artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 16. februar 2012 — Nu Air Polska mod Kommissionen

(Sag T-75/12)

(2012/C 118/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Sagen antages til realitetsbehandling.

— Artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2011) 8826, artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2011) 8803 og artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2011) 8801, alle tre afgørelser dateret den 6. december 2011, annulleres delvist, for så vidt som de kun indrømmer delvis tilbagebetaling af den af sagsøgeren betalte antidumpingtold og ulovligt tilbageholder yderligere antidumpingtoldbeløb, som skal tilbagebetales, og som sagsøgeren lovligt har krav på.

— Der træffes bestemmelse om, at de anfægtede afgørelser opretholdes, indtil Europa-Kommissionen har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af en dom afsagt af Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende en passende og rimelig ikke-forretningsmæssigt forbundet EU-importør fortjenstmargen, og dermed undladt at fastsætte en realistisk eksportpris med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt artikel 2, stk. 9, og artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾.
- 2) Andet anbringende, hvorefter sagsøgte har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fratække antidumpingtold som en udgift ved beregningen af eksportprisen, og dermed undladt at fastsætte en realistisk dumpingmargen med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt artikel 2, stk. 9, artikel 2, stk. 11, og artikel 11, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter sagsøgte ikke på en hurtig og passende måde underrettede sagsøgeren om de nødvendige betingelser for at opfylde artikel 11, stk. 10, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009, og herved tilsidesatte den ret til forsvar, der er knæsat som et almindeligt EU-retligt princip,

og princippet om god forvaltningsskik, der også er et forankret almindeligt EU-retligt princip, samt artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 15. februar 2012 — Nu Air Compressors and Tools mod Kommissionen

(Sag T-76/12)

(2012/C 118/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nu Air Compressors and Tools SpA (Robassomero, Italien) (ved solicitor R. MacLean)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2011) 8824 endelig og artikel 1 i Kommissionens afgørelse K(2011) 8812 endelig, begge afgørelser dateret den 6. december 2011, annulleres delvist, for så vidt som de kun indrømmer delvis tilbagebetaling af den af sagsøgeren betalte antidumpingtold for import af kinesisk fremstillede kompressorer i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 261/2008 af 17. marts 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kompressorer med oprindelse i Folkerepublikken Kina ⁽¹⁾.

— Der træffes bestemmelse om, at de anfægtede afgørelser opretholdes, indtil Europa-Kommissionen har truffet de foranstaltninger, der er nødvendige til opfyldelse af en dom afsagt af Retten.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter

— Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at anvende en passende og rimelig ikke-forretningsmæssigt forbundet EU-importør fortjenstmargen og dermed undladt at fastsætte en realistisk eksportpris med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 9, og artikel 18, stk. 3 ⁽²⁾.

2) Andet anbringende, hvorefter

- Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at fratække antidumpingtold som en udgift ved beregningen af eksportprisen, og dermed undladt at fastsætte en realistisk dumpingmargin med henblik på at beregne det korrekte antidumpingbeløb, som skal tilbagebetales, og herved overtrådt antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 9, artikel 2, stk. 11, og artikel 11, stk. 10.

3) Tredje anbringende, hvorefter

- Kommissionen ikke på en hurtig og passende måde underrettede sagsøgeren om de nødvendige betingelser for at opfylde antidumpinggrundforordningens artikel 11, stk. 10, og herved tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar og princippet om god forvaltningsskik, der er knæsat i EU-retten, og fastsat ved artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

4) Fjerde anbringende, hvorefter

- Kommissionen som følge heraf ulovligt tilbageholdt yderligere antidumpingtoldbeløb, som skal tilbagebetales, og som sagsøgeren lovligt har krav på grundet de ovennævnte overtrædelser af EU-retten.

(¹) EUT L 81 af 20.3.2008, s. 1.

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51).

Sag anlagt den 15. februar 2012 — Beco mod Kommissionen

(Sag T-81/12)

(2012/C 118/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Beco Metallteile-Handels GmbH (Spaichingen, Tyskland) (ved advokat T. Pfeiffer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 13. december 2011 (sag K(2011) 9112 endelig) annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort gældende, at dens anmodning om tilbagebetaling af antidumpingtold, som

Kommissionen afviste ved afgørelse af 13. december 2011, i modsætning til hvad Kommissionen har anført, ikke blev indgivet for sent og derfor kan realitetsbehandles.

Sagsøgeren har dertil anført, at anmodningen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 8, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (¹), blev indgivet inden for seks månedersfristen. Ifølge ordlyden af artikel 11, stk. 8, i forordning nr. 384/96 er det en forudsætning for anmodningen om tilbagebetaling, at ansøgeren har betalt den fastsatte told. I modstrid med Kommissionens opfattelse kan seks månedersfristen i henhold til artikel 11, stk. 8, i forordning nr. 384/96 ikke udløbe, allerede før anmodningen om tilbagebetaling kan realitetsbehandles.

I henhold Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold af 29. maj 2002 (²) kan anmodninger »kun indgives [...] for transaktioner, hvor antidumpingtolden er fuldt ud betalt« (punkt 2.1 b). Denne meddelelse fastsætter også udtrykkeligt, at anmodningen om tilbagebetaling kun kan indgives af den importør, der »kan påvise enten direkte eller indirekte at have betalt antidumpingtold for en specifik import« (punkt 2.2 a).

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at afgørelsen af 13. december 2011 tilsidesætter den berettigede forventning, som sagsøgeren har haft på grundlag af Kommissionens meddelelse af 29. maj 2002, og tilsidesætter princippet om god tro.

Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at afgørelsen af 13. december 2011 tilsidesætter retssikkerhedsprincippet.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, EFT L 56, s. 1.

(²) Kommissionens meddelelse vedrørende tilbagebetaling af antidumpingtold, EFT C 127, s. 10.

Sag anlagt den 20. februar 2012 — Chico's Brands Investments mod KHIM — Artsana (CHICO'S)

(Sag T-83/12)

(2012/C 118/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Chico's Brands Investments, Inc. (Fort Myers, De Forenede Stater) (ved solicitor T. Holman)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Artsana SpA (Grandate, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2084/2010-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Chico's Brands Investments, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CHICO'S« for varer og tjenesteydelser i klasse 25 og 35 — EF-varemærkeansøgning nr. 1585579

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Artsana SpA

De påberåbte varemærker eller tegn: Den italienske varemærkereгистраering nr. 420865 af figurmærket »chicco« for bl.a. varer i klasse 25, den italienske varemærkereгистраering nr. 846672/380042 af figurmærket »chicco« for bl.a. varer i klasse 25, den internationale varemærkereгистраering nr. 763084 af figurmærket »chicco« for bl.a. varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge og afslag på EF-varemærkeansøgningen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 15, stk. 1, litra a), og af artikel 42, stk. 2 og 3, i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret med urette fastslog, at indsigerens bevis godtgjorde reel brug af det ældre varemærke i Italien. Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret med urette fastslog, at der var en risiko for forveksling mellem EF-varemærkeansøgningen og det ældre varemærke.

Sag anlagt den 21. februar 2012 — Lilleborg mod KHIM — Hardford (Pierre Robert)

(Sag T-85/12)

(2012/C 118/52)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Lilleborg AS (Oslo, Norge) (ved advokaterne E. Ullberg og M. Plogell)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hardford AB (Limhamn, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. december 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2462/2010-1) annulleres, og det pålægges Harmoniseringskontoret at vurdere de af sagsøgeren fremlagte beviser vedrørende eksistensen, gyldigheden og rækkevidden af det ældre varemærke.
- Subsidiært ændres Første Appellkammerets afgørelse ved en selvstændig afgørelse, og der gives afslag på registrering af EF-varemærke nr. 8541849 »Pierre Robert«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontorets indsigelsesafdeling og Første Appellkammer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Hardford AB

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Pierre Robert« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 44 — EF-varemærkeansøgning nr. 8541849

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lilleborg AS

Det påberåbte varemærke eller tegn: Den svenske varemærkereгистраering nr. 164251 af ordmærket »PIERRE ROBERT« for varer i klasse 3

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 50, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2868/95, og af artikel 76, artikel 8 og artikel 8, stk. 2, litra c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret: (i) har undladt at udøve sin ret til ex officio at prøve kendsgerningerne og har undladt at tage kendsgerninger, der åbenbart kunne have betydning for resultatet af indsigelsen, i betragtning, (ii) begik en retlig fejl, da det ikke fandt, at »PIERRE ROBERT« er et velkendt varemærke, (iii) begik en fejl, da det ikke tog beviserne i bilag 1, der var blevet fremlagt i forbindelse med indgivelsen af indsigelsen, i betragtning, og (iv) begik en fejl, da det ikke accepterede certifikatet fra det svenske patent- og registreringskontor, som blev indgivet inden indsigelsesafdelingen traf afgørelse.

Sag anlagt den 21. februar 2012 — Robert Group mod KHIM — Hardford (Pierre Robert)

(Sag T-86/12)

(2012/C 118/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Pierre Robert Group AS (Oslo, Norge) (ved advokaterne E. Ullberg og M. Plogell)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hardford AB (Limhamn, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 7. december 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2463/2010-1) annulleres, og det pålægges Harmoniseringskontoret at vurdere de af sagsøgeren fremlagte beviser vedrørende eksistensen, gyldigheden og rækkevidden af det ældre varemærke.
- Subsidiært ændres Første Appelkammerets afgørelse ved en selvstændig afgørelse og der gives afslag på registrering af EF-varemærke nr. 8541849 »Pierre Robert«.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der opstod i forbindelse med sagen for Harmoniseringskontorets indsigelsesafdeling og Første Appelkammer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Hardford AB

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Pierre Robert« for varer og tjenesteydelser i klasse 3, 5 og 44 — EF-varemærkesøgning nr. 8541849

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Pierre Robert Group AS

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den svenske varemærkeregistrering nr. 166274 af figurmærket »Pierre Robert« for varer i klasse 3, 5 og 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af regel 50, stk. 1, i Kommissionens forordning nr. 2868/95 og af artikel 76, artikel 8 og artikel 8, stk. 2), litra c), i Rådets forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret: i) har undladt at udøve sin ret til ex officio at prøve kendsgerningerne og har undladt at tage kendsgerninger, der åbenbart kunne have betydning for resultatet af indsigelsen, i betragtning, ii) begik en retlig fejl, da det ikke fandt, at »Pierre Robert« er et velkendt varemærke, iii) begik en fejl, da det ikke tog beviserne i bilag 1, der var blevet fremlagt i forbindelse med indgivelsen af indsigelsen, i betragtning, og iv) begik en fejl, da det ikke accepterede certifikatet fra det svenske patent- og registreringskontor, som blev indgivet inden indsigelsesafdelingen traf afgørelse.

Sag anlagt den 27. februar 2012 — Elegant Target Development m.fl. mod Rådet

(Sag T-90/12)

(2012/C 118/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Elegant Target Development Ltd (Hong Kong, Kina), Eternal Expert Ltd (Hong Kong), Giant King Ltd (Hong Kong), Golden Charter Development Ltd (Hong Kong), Golden Summit Investments Ltd (Hong Kong), Golden Wagon Development Ltd (Hong Kong), Grand Trinity Ltd (Hong Kong), Great Equity Investments Ltd (Hong Kong), Great Prospect International Ltd (Hong Kong), Harvest Supreme Ltd (Hong Kong), Key Charter Development Ltd (Hong Kong), King Prosper Investments Ltd (Hong Kong), Master Supreme International Ltd (Hong Kong), Metro Supreme International Ltd (Hong Kong), Modern Elegant Development Ltd (Hong Kong), Prosper Metro Investments Ltd (Hong Kong), Silver Universe International Ltd (Hong Kong) og Sparkle Brilliant Development Ltd (Hong Kong) (ved barristers F. Randolph og M. Lester samt solicitor M. Taher)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Rådets afgørelse 2011/783/FUSP ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 ⁽²⁾, for så vidt som sagsøgernes navne er optaget på listen over personer og enheder, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende, hvorefter sagsøgte har forsømt at give en fyldestgørende eller tilstrækkelig begrundelse for optagelsen af sagsøgernes navne på listen over personer og enheder, som de restriktive foranstaltninger finder anvendelse på.

- 2) Andet anbringende, hvorefter sagsøgte ikke har opfyldt kriterierne for optagelse på listen og/eller har anlagt et åbenbart fejlskøn ved at fastslå, at disse kriterier var opfyldt i forhold til sagsøgerne og/eller optaget sagsøgerne uden fyldestgørende hjemmel herfor.
- 3) Tredje anbringende, hvorefter sagsøgte har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsprøvelse.
- 4) Fjerde anbringende, hvorefter sagsøgte ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes grundlæggende rettigheder, herunder deres ret til beskyttelse af deres ejendom, virksomhed og omdømme.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/783/FUSP af 1.12.2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 319, s. 71.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1245/2011 af 1.12.2011 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 961/2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran, EUT L 319, s. 11.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA